

فیرنامه ایران و چین

گردآورنده: کمیته اقتصادی - بازرگانی، انجمن دوستی ایران و چین / www.ircfa.ir

اخبار ، رویدادها ، وقایع روزانه ، مقالات تحلیلی ، علمی ، پژوهشی در مورد کشور چین و روابط دو جانبه که در رسانه های ایران انتشار یافته ، جمع آوری و از طریق این خبرنامه به علاقمندان بصورت محدود اطلاع رسانی میگردد.

انتشار مطالب خبری و تحلیلی رسانه های داخلی و خارجی لزوما به معنای تایید محتوای آن نیست و صرفا جهت اطلاع کاربران از فضای رسانه ای بازنشر می شود.

بسمه تعالی

بیست خبر و مقاله در مورد چین در جراید و خبرگزاریهای ایران

یکشنبه ۱۳۹۹/۰۶/۰۲

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

مَنْ أَرَادَ اللَّهَ بِهِ خَيْرًا رَزَقَهُ اللَّهُ خَلِيلًا صَالِحًا؛

هر کس که خداوند برای او خیر بخواهد، دوستی شایسته نصیب وی خواهد نمود

نهج الفصاحه، ح ۳۰۶۴

جان نباشد جز **خبر** در آزمون هر که را افزون **خبر** جانش فزون

اقتضای جان تو، ای دل **آگهیست** هر که **آگه** تر بود جانش قویست

حضرت جلال الدین محمد بلخی

درخت دوستی بنشان که کام دل به بار آرد نهال دشمنی برکن که رفج بی شمار آرد

حضرت خواجه شمس الدین محمد حافظ شیرازی

فهرست سرخط اخبار امروز، ۰۲ / شهریور / ۱۳۹۹:

- روزنامه دنیای اقتصاد:

۱. سفر پمپئو به تل آویو و ابوظبی با محوریت ایران و چین
- **خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران (ایرنا):**
۲. سفیر ایران در چین: آمریکا تاکنون در شورای امنیت چین منزوی نبوده است
۳. دیپلمات چینی: آمریکا موفق به تضعیف روابط چین و ایران نخواهد شد
۴. دوازدهمین نمایشگاه بین المللی فولاد و متالورژی اصفهان گشایش یافت
۵. کارشناسان ایران و پاکستان: ارتباط بنادر چابهار-گوادر همکاری‌های تهران - اسلام آباد را تقویت می‌کند
۶. فرانکفورتر آگماینه گزارش داد؛ صف آرای ایران، روسیه و چین برای مقابله با یکجانبه‌گرایی آمریکا
۷. سرمقاله گلوبال تایمز: آمریکا در مکانیسم ماشه سیلی سختی از اروپا خورد
۸. «ظهور و سقوط قدرت‌های بزرگ»؛ جهان در پانصدسال گذشته
۹. جشنواره بین المللی فیلم پکن آغاز شد
- **خبرگزاری صدا و سیما:**
۱۰. در کنفرانس مطبوعاتی مطرح شد // تاکید چین بر انزوای جهانی آمریکا
- **جوان آنلاین:**
۱۱. جایگاه آسیای مرکزی در توافقنامه استراتژیک تهران-پکن
- **مرکز بین المللی مطالعات صلح - IPSC:**
۱۲. تحلیلی بر قرار داد ۲۵ ساله ایران و چین
۱۳. علل چرخش استراتژی چین به غرب آسیا

- **جهان اقتصاد:**
 - ۱۴. سرمایه گذاری آرامکو در پالایشگاه چین متوقف شد
 - **ایران اکونومیست:**
 - ۱۵. چین ۳۷ میلیون بشکه نفت از آمریکا وارد می کند
 - **خبرگزاری تسنیم:**
 - ۱۶. چراغ سبز چین به حضور دو شرکت علمی-فناوری در بازار بورس
 - **ایسنا:**
 - ۱۷. تغییر استراتژی نفتی چین در خاورمیانه
 - **جام نیوز:**
 - ۱۸. عربستان پروژه ۱۰ میلیارد دلاری ساخت پالایشگاه در چین را معلق کرد
 - **اقتصاد آنلاین:**
 - ۱۹. اقتصاد آنلاین گزارش می دهد؛ یک سوم خودروهای جهان در چین تولید می شود / روند تولید خودروی کشورها در سال های اخیر
 - **دیپلماسی ایرانی:**
 - ۲۰. پکن و تهران برای فرار از فشارهای واشنگتن تلاش می کنند / همکاری ایران و چین در گرو نوع رابطه با آمریکا
- خبرنامه:**
- حدیث هفته (۲۳):
 - از رسول بزرگ اسلام (ص): «سرزمین نجات» (بمناسبت ایام سوگواری محرم، تاسوعا و عاشورا)
 - امیرالمومنین علی (ع) «مسلخ عشق» (بمناسبت ایام سوگواری محرم، تاسوعا و عاشورا)
 - امام صادق (ع) «کربلا، مطاف فرشتگان» (بمناسبت ایام سوگواری محرم، تاسوعا و عاشورا)

- روزنامه دنیای اقتصاد:

سفر پمپئو به تل آویو و ابوظبی با محوریت ایران و چین

فارس: وزیر خارجه آمریکا روزهای دوشنبه و سه‌شنبه به تل‌آویو و ابوظبی سفر خواهد کرد و در آنجا درباره موضوع ایران و چین و همچنین توافق رژیم صهیونیستی و امارات صحبت خواهد کرد. مایک پامپئو، وزیر خارجه آمریکا قصد دارد روز دوشنبه به سرزمین‌های اشغالی سفر کند. به گزارش رویترز، وی همچنین روز سه‌شنبه به امارات سفر خواهد کرد و در این کشور درباره اقدام ابوظبی در عادی‌سازی روابط با تل‌آویو صحبت خواهد کرد. بر اساس گفته یک منبع آگاه، چالش‌های امنیتی ایجاد شده توسط ایران و چین در منطقه از دیگر دستورالعمل‌های سفر وزیر خارجه آمریکا به منطقه خواهد بود. امارات و رژیم صهیونیستی در ۲۲ مرداد طی بیانیه‌ای مشترک با آمریکا اعلام کردند که با وساطت «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهور آمریکا، تصمیم به عادی‌سازی روابط بین خود گرفته‌اند و به زودی این توافق در کاخ سفید به امضای «بنیامین نتانیاهاو»، نخست‌وزیر رژیم اسرائیل و «محمد بن زاید آل نهیان»، ولی‌عهد ابوظبی خواهد رسید. تصمیم امارات برای برقراری روابط با رژیم صهیونیستی با مخالفت گسترده مقامات فلسطینی و کشورهای اسلامی همراه بوده است.

- خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران (ایرنا):

سفیر ایران در چین: آمریکا تاکنون در شورای امنیت چین منزوی نبوده است

پکن- ایرنا- سفیر جمهوری اسلامی ایران در چین در واکنش به مخالفت جامعه جهانی با فعال سازی مکانیسم ماشه از سوی واشنگتن گفت: آمریکا تا کنون چین در شورای امنیت منزوی نبوده است. به گزارش ایرنا «محمد کشاورز زاده» روز شنبه در پیامی نوشت: مواضع اصولی چین در خصوص موضوعات بین‌المللی از جمله برجام و مقابله با یکجانبه‌گرایی آمریکا حاکی از تعهد و مسئولیت‌پذیری یک کشور قدرتمند است. وی ادامه داد: چین مانند آمریکا از قدرت خود برای نقض قوانین و مقررات بین‌المللی سو استفاده نمی‌کند. دولت آمریکا پس از نزدیک به یک سال خروج از برجام، مدعی شده است همچنان عضوی از این توافق است و می‌تواند از سازوکارهای موجود در این توافق و قطعنامه ۲۲۳۱ مرتبط با آن، علیه ایران استفاده کند. به همین منظور آمریکا ابتدا ۱۰ روز پیش قطعنامه‌ای ۴ بندی به شورای امنیت ارائه داد که تنها توانست یک رای مثبت جمهوری دومینیک را با خود داشته باشد و به اعتراف کارشناسان و مقامات فعلی و سابق آمریکا، شکست مفتضحانه‌ای را متحمل شد. به دنبال آن، مایک پمپئو وزیر خارجه آمریکا روز پنجشنبه گذشته با حضور در سازمان ملل متحد به طور رسمی درخواست داد تا قطعنامه‌های لغو شده شورای امنیت، بر اساس مکانیسم ماشه علیه ایران بازگردانده شود. در واکنش به این اقدامات غیرقانونی آمریکا، مقامات چین از جمله وزیر خارجه، سفیر چین در سازمان ملل و سخنگوی وزارت خارجه این کشور اعلام کردند از آنجایی که آمریکا از برجام خارج شده، حق درخواست از شورای امنیت برای آغاز مکانیسم ماشه را ندارد.

دیپلمات چینی: آمریکا موفق به تضعیف روابط چین و ایران نخواهد شد

پکن- ایرنا- دیپلمات ارشد چینی و سفیر پیشین این کشور در ایران اظهار کرد: آمریکا با درخواست فعال سازی مکانیسم ماشه و تشویق امارات و رژیم صهیونیستی برای برقراری روابط، به دنبال تضعیف جایگاه ایران در منطقه

به ویژه تضعیف روابط چین و ایران است اما موفق به این کار نخواهد شد. «خوا لی مینگ» روز شنبه در گفت و گو با ایرنا با یادآوری اینکه تلاش های آمریکا باعث به هم ریختگی اوضاع خاورمیانه شده است افزود: این شرایط، فشار بر کشورهای را به منظور یارکشی در منطقه بیشتر کرده است. وی با بیان اینکه شواهد نشان می دهد آمریکا برای چین و ایران طرح هایی دارد گفت: «برقراری روابط میان امارات و رژیم صهیونیستی نیز بخشی از طرح بزرگ آمریکا برای تضعیف جایگاه ایران در خاورمیانه است.» سفیر پیشین چین در جمهوری اسلامی ایران تاکید کرد که آمریکا دست از سر چین هم برنمی دارد و می خواهد کاری کند که شرکت ها و موسسات چینی نتوانند در بازسازی عراق و سوریه مشارکت داشته باشند. این کارشناس مسایل خاورمیانه با یادآوری اینکه متحدان آمریکا در منطقه با فشار فراوانی برای یارگیری علیه چین روبرو هستند اظهار کرد چنین شرایطی برای برنامه ها و طرح های چین در زمینه های اقتصادی در منطقه سازنده نیست. وی که بین سال های ۱۹۹۵ تا ۱۹۹۸ میلادی عهده دار مقام سفارت چین در امارات نیز بوده است گفت که توافق بین امارات و رژیم صهیونیستی هم نتیجه راهبرد آمریکا برای به انزوا کشیدن ایران به عنوان یکی از بزرگترین شرکای اقتصادی چین در منطقه محسوب می شود. این دیپلمات کهنه کار چین افزود: این توافق یک گام از برنامه خاورمیانه بزرگ آمریکا است مرحله بعدی هم می تواند میانجیگری آمریکا برای برقراری صلح بین اعراب با تل آویو باشد تا هم مساله فلسطین را کمرنگ کند و هم زمینه ساز تضعیف جایگاه ایران شود. خوا با تاکید بر اینکه صلح و ثبات خاورمیانه برای چین بسیار با اهمیت است، تصریح کرد: چین ۶۰ درصد از انرژی مورد نیازش را از این منطقه تامین می کند و گذرگاه کلیدی از خلیج فارس گرفته تا تنگه مالاکا برای چین حکم مرگ و زندگی دارد. وی به برنامه راه ابریشم چین هم اشاره کرد و گفت: تلاش فراوانی از سوی آمریکا صورت می گیرد تا این برنامه را مختل کند در این راستا واشنگتن به متحدان منطقه ای خود فشار وارد می آورد که از یکن فاصله بگیرند این البته دامنگیر سراسر جهان شده است و کشورهای در شرایطی که مشکلات مالی فراوانی هم وجود دارد، مجبور به یارکشی شده اند. سفیر پیشین چین در ایران اضافه کرد که با وجود تلاش ها و اقداماتی که آمریکا انجام می دهد، چین به پیشبرد روابط با ایران و دیگر کشورهای خاورمیانه ادامه خواهد داد.

دوازدهمین نمایشگاه بین المللی فولاد و متالورژی اصفهان گشایش یافت

اصفهان- ایرنا- دوازدهمین نمایشگاه بین المللی فولاد و متالورژی اصفهان روز شنبه با حضور مسئولان استانی و با رعایت پروتکل های بهداشتی در محل برگزاری نمایشگاه های بین المللی این استان گشایش یافت. به گزارش ایرنا، مدیرعامل شرکت نمایشگاه های بین المللی استان اصفهان در آیین افتتاحیه این نمایشگاه افزود: دوازدهمین نمایشگاه بین المللی متالورژی، فولاد، ریخته گری، ماشین آلات و صنایع وابسته اصفهان طی چهار روز از یکم تا چهارم شهریورماه برپا است و ۷۰ شرکت در ۶۵۰۰ مترمربع فضای نمایشگاهی به ارائه محصولات، خدمات، کالاها، توانمندی ها و پتانسیل های خود می پردازند. علی یارمحمدیان با بیان اینکه امسال نیز همانند سال های گذشته نمایندگانی از کشورهای خارجی میهمان نمایشگاه فولاد اصفهان هستند، گفت: شرکت ها و نمایندگانی از کشورهای چین، ترکیه، آلمان، فرانسه و ایتالیا در نمایشگاه فولاد اصفهان حضور دارند و برای ایجاد ارتباطات تجاری با شرکت های ایرانی تلاش خواهند کرد. وی ادامه داد: هفت استان در نمایشگاه فولاد مشارکت دارند همچنین شرکت هایی از استان های تهران، اصفهان، کرمان، مازندران، چهارمحال و بختیاری، آذربایجان شرقی و خراسان رضوی در دوازدهمین نمایشگاه فولاد اصفهان حضور پیدا کردند. مدیرعامل شرکت نمایشگاه های بین المللی استان اصفهان تاکید کرد: شرکت های فعال در حوزه تولید فولاد، چدن و فلزات غیرآهنی، خدمات صنعت متالورژی و نقش آفرینان حوزه ماشین آلات و تجهیزات وابسته نظیر جرثقیل ها، ژنراتورها، موتورهای گازسوز، غبارگیرها، اتصالات و شیلنگ های فشار قوی در نمایشگاه فولاد اصفهان حضور دارند. یارمحمدیان با بیان اینکه طی

برپایی نمایشگاه فولاد، پروتکل‌های بهداشتی برای جلوگیری از شیوع ویروس کرونا در سخت‌گیرانه‌ترین حالت ممکن رعایت خواهد شد، گفت: بر اساس پیش‌بینی‌های انجام شده، فقط متخصصان و فعالان حوزه فولاد امکان بازدید از این نمایشگاه را دارند و شرایط بازدید عمومی فراهم نخواهد بود؛ همچنین از ورود افراد بدون ماسک به فضای نمایشگاه جلوگیری می‌شود و ناظران بهداشتی نیز بر رعایت کامل پروتکل‌های بهداشتی از سوی غرفه‌داران، بازدیدکنندگان و مجریان نمایشگاهی نظارت می‌شوند. در استان اصفهان بیش از ۱۰ هزار واحد صنعتی وجود دارد که یک‌هزار و ۱۰۰ واحد در زمینه فولاد و صنایع وابسته فعالیت می‌کنند، همچنین رتبه اول صنعت کشور به لحاظ تعداد و سرمایه‌گذاری و اشتغال و نیز رتبه دوم را از منظر فولاد، استان اصفهان به خود اختصاص داده است. ۳۶ درصد اشتغال و ۲۲ درصد سرمایه‌گذاری در زمینه فولاد را استان اصفهان دارد از این رو مدیران بخش دولتی باید توجه ویژه‌ای به بخش فولاد داشته باشند تا در مسیر توسعه حرکت کنیم. دوازدهمین نمایشگاه بین‌المللی متالورژی، فولاد، ریخته‌گری، ماشین‌آلات و صنایع وابسته از ساعت ۱۶ تا ۲۲ روزهای یکم تا چهارم شهریورماه در محل برپایی نمایشگاه‌های بین‌المللی استان واقع در پل شهرستان برپاست.

کارشناسان ایران و پاکستان: ارتباط بنادر چابهار-گوادر همکاری‌های تهران - اسلام‌آباد را تقویت

می‌کند

اسلام‌آباد - ایرنا - جمعی از دیپلمات‌ها و کارشناسان روابط خارجی از جمهوری اسلامی ایران و پاکستان با تأکید بر استفاده از ظرفیت سازمان‌های اقتصادی منطقه‌ای برای تحکیم روابط دوجانبه و چندجانبه، عملیاتی شدن ارتباط بنادر 'چابهار' ایران و 'گوادر' پاکستان را موجب تقویت فضای همکاری‌های دوجانبه و همچنین مناسبات منطقه‌ای عنوان کردند. به گزارش روز شنبه ایرنا، وینار «بازخوانی شراکت اقتصادی پاکستان و ایران در پسا کرونا» به میزبانی پژوهشکده پاکستانی موسوم به انجمن اقتصادی حلقه طلایی (GREF) در شهر لاهور پاکستان و با همکاری سفارت جمهوری اسلامی ایران در اسلام‌آباد برگزار شد. «ماشاءالله شاکری» مشاور معاون اقتصادی وزیر امور خارجه ایران و سفیر پیشین کشورمان در پاکستان و «مسعود محمدزمانی» کارشناس ارشد دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی وزارت امور خارجه در سخنرانی ویدیوکنفرانسی به ابعاد همکاری‌های دو کشور همسایه با توجه به سناریوهای فعلی در منطقه و جهان پرداختند. حسنین رضا میرزا» رییس پژوهشکده اقتصادی حلقه طلایی، ژنرال «اسکندر افضل» مدیرکل، «عارف کمال و ثناءالله» از سفیران سابق پاکستان و «قنديل عباس» استاد روابط بین‌الملل دانشگاه قائداعظم در اسلام‌آباد نیز از دیگر سخنرانان این وینار بودند. شرکت‌کنندگان در این نشست سیاست‌های مهم و کلیدی دو کشور به ویژه در بحث سناریو ژئوپلیتیک در خلیج فارس، افغانستان، تحولات شبه‌قاره و تأثیر آن بر امنیت و ثبات اقتصادی منطقه را تبیین کردند. کارشناسان ایرانی با تأکید بر دیدگاه موثر جمهوری اسلامی در خصوص توسعه مناسبات اقتصادی مشترک با پاکستان، چین و روسیه به موانع موجود در مسیر همکاری‌های تهران-اسلام‌آباد اشاره کرده و گفتند: سیاست اصولی ایران بر همکاری‌های منطقه‌ای و دیپلماسی همسایگی به ویژه تحکیم روابط با همسایه شرقی پاکستان استوار است. آنان با انتقاد از تعلل طرف پاکستانی برای پیشبرد طرح انتقال گاز از ایران به پاکستان، افزودند: جمهوری اسلامی آماده اتصال گاز به کشور همسایه است. دیپلمات‌های ایرانی توسعه همکاری‌های میان‌بخش‌های خصوصی دو کشور را عامل گسترش مناسبات ایران و پاکستان دانسته و تأکید کردند: عملیاتی کردن ارتباط میان بنادر چابهار و گوادر مسیر همکاری‌های منطقه‌ای دو کشور همسایه را هموار می‌کند. آنان خواستار استفاده از ظرفیت سازمان همکاری اقتصادی منطقه‌ای از جمله اکو شده و اظهار کردند: جمهوری اسلامی ایران برای پیوستن به طرح راهروی مشترک اقتصادی پاکستان و چین موسوم به پروژه «سی‌پک» آمادگی دارد. سخنرانان ایرانی پایبندی بر اصول و

وجود اراده قوی در میان مقام‌های بلندپایه دو کشور دوست، توجه به منافع مشترک به ویژه هشیاری در قبال توطئه دشمنان مشترک را مهم برشمردند.

تمجید از مقاومت ایران در برابر تحریم‌های آمریکا // کارشناسان پاکستانی بر اهمیت پیوستن جمهوری اسلامی ایران به طرح سی پک و فرصت بهره برداری پاکستان از برنامه آتی همکاری‌های بلندمدت تهران و پکن تاکید کردند. آنان با تمجید از مقاومت ایران در برابر تحریم‌های ظالمانه آمریکا، پیشبرد طرح‌های انرژی در منطقه از جمله پروژه انتقال گاز ایران به پاکستان با مشارکت چین برای جلوگیری از فشار و تحریم‌های ایالات متحده را حائز اهمیت دانستند. سخنرانان پاکستانی خواستار تشکیل کارگروه مشترک با حضور بخش‌های خصوصی دو کشور جهت یافتن راه‌های توسعه، ایجاد مراکز مشترک عالی برای پژوهش و تحقیقات پیشرفته و تسریع برنامه‌های تبادل دانشجو و اساتید میان ایران و پاکستان شدند. شرکت کنندگان در این وبینار بر ضرورت توسعه و گسترش روابط مردمی دو کشور به ویژه در حوزه‌های فرهنگی و گردشگری اشاره کردند. آنان همچنین از مواضع اصولی جمهوری اسلامی ایران و پاکستان در حمایت از مردم فلسطین پس از علنی شدن روابط امارات و رژیم صهیونیستی تمجید کردند. طرف ایرانی از سخنان اخیر «عمران خان» نخست وزیر پاکستان، مواضع مردم و مسئولین این کشور در حمایت از مردم فلسطین و محکومیت رژیم صهیونیستی قدردانی کرد. پژوهشکده انجمن اقتصادی حلقه طلایی (GREF) در سال ۲۰۱۵ در شهر لاهور پاکستان با حضور تعدادی از نظامیان بازنشسته، دیپلمات‌ها و مقامات اقتصادی بازنشسته این کشور تشکیل شد که بر محور پیشبرد همکاری‌های اقتصادی منطقه‌ای با کشورهای ایران، پاکستان، چین، روسیه و ترکیه متمرکز است.

فرانکفورتر آگماینه گزارش داد؛ صف‌آرایی ایران، روسیه و چین برای مقابله با یکجانبه‌گرایی آمریکا

تهران- ایرنا- نشریه آلمانی فرانکفورتر آگماینه با اشاره به ناتوانی آمریکا در تصویب قطعنامه ضدایرانی در شورای امنیت، از قرار گرفتن ایران، روسیه و چین در یک جبهه واحد برای مقابله با اقدامات یکجانبه آمریکا در عرصه بین‌المللی خبر داد. به گزارش ایرنا، نشریه آلمانی فرانکفورتر آگماینه در گزارشی نوشت در حالی که ایران پیروزی دیپلماتیک خود در برابر آمریکا را جشن می‌گیرد، روسیه و چین در کنار این کشور مثلثی را تشکیل داده اند که به دنبال تغییر وضعیت موجود و پایان دادن به یکجانبه‌گرایی آمریکا است. بر این اساس ایران شکست ایالات متحده در شورای امنیت سازمان ملل را یک پیروزی تاریخی می‌داند. «عباس موسوی» سخنگوی (پیشین) وزارت امور خارجه ایران در این رابطه گفته است آمریکا در تاریخ ۷۵ ساله سازمان ملل هرگز مانند امروز در انزوا نبوده است. علیرغم فشارهای و لابی‌گری های آمریکا، فقط یک کشور کوچک (جمهوری دومینیک) از پیش نویس قطعنامه دولت ترامپ برای تحریم نامحدود تسلیحاتی ایران حمایت کرده و آلمان، فرانسه و انگلیس از رای دادن خودداری کرده اند. «مجید تخت روانچی» سفیر ایران در سازمان ملل نیز از ایالات متحده خواست تا از این شکست درس بگیرد. وی از رای‌گیری نافرجام در شورای امنیت نتیجه گرفت که در روزهای آینده نیز تلاش آمریکا برای به دست آوردن اکثریت در این شورا برای بازگرداندن تحریم های سازمان ملل علیه ایران با توسل به مکانیسم ماشه محکوم به شکست خواهد بود. تخت روانچی گفت: تلاش برای انجام این کار هیچ پایه قانونی ندارد. حتی پیش از رای گیری شورای امنیت سازمان ملل، ایران استدلال کرد که جامعه بین الملل دیگر از یکجانبه‌گرایی واشنگتن دفاع نمی‌کند. سفیر ایران در سازمان ملل بعداً این رای گیری را 'نه به یک جانبه‌گرایی' تعبیر کرد. از سوی دیگر «کاظم جلالی» سفیر ایران در مسکو از مخالفت روسیه با پیش نویس قطعنامه آمریکا تمجید کرد. به گفته وی رفتار روسیه نشان می‌دهد که مسکو چگونه مصمم و 'سازنده' از حقوق بین الملل حمایت می‌کند و هر گونه یک جانبه‌گرایی را رد می‌کند. جلالی گفت، این موضوع مسکو را با تهران مرتبط می‌کند زیرا ایران همچنان به قوانین بین المللی احترام می‌گذارد و به همکاری های بین المللی در مبارزه با تهدیدات جهانی پایبند است. این تنها راه

برای اطمینان از صلح و ثبات است. به نوشته فرانکفورتر آگماینه علاوه بر مسکو، پکن نیز پیش نویس آمریکا را نیز رد کرده است. بنابراین ایران می تواند به روسیه و چین اعتماد کند. این در حالی است که در پس استدلال سه کشور برای دفاع از چند جانبه گرایی، استراتژی بلند مدت سه کشور برای تغییر وضعیت موجود دیده می شود. بر این اساس در پیش زمینه مسکو و تهران قرار دارند که ایالات متحده را به چالش می کشند و عقب می رانند و در عین حال جمهوری خلق چین با پروژه بلند مدت خود 'یک کمربند یک جاده'، شکاف های باقی مانده از خروج کند آمریکا را پر می کند. یکی از نشانه های این تغییر، سخنرانی تخت روانچی در جریان بحث در شورای امنیت سازمان ملل بود که وی در آن خواستار تغییر وضعیت موجود در خاورمیانه شد. ایران در ۱۰ سال گذشته در فهرست واردکنندگان اسلحه در رتبه ۵۷ قرار گرفته است. عربستان سعودی که ۷۳ درصد تسلیحات خود را از ایالات متحده به دست می آورد، از سال ۲۰۱۵ در رتبه نخست قرار گرفته است. علاوه بر این، ۵۰ هزار سرباز آمریکایی و ۲۰۰ هواپیمای جنگنده آمریکایی در شش کشور همسایه ایران مستقر هستند و ۲۹ پایگاه از ۴۰ پایگاه نظامی غربی در خاورمیانه توسط آمریکا اداره می شود. این نشریه آلمانی نزدیکی امارات متحده عربی به اسرائیل را در همین چارچوب ارزیابی کرده و می افزاید: در همین زمینه، رئیس جمهوری آمریکا از عادی سازی روابط بین اسرائیل و امارات متحده عربی خبر داد. در شرایط کنونی و در رقابت میان آمریکا با چین، روسیه و ایران، اسرائیل و امارات معتبرترین متحدین واشنگتن در خاورمیانه و نزدیک هستند. بامداد ۲۵ مرداد نتیجه رای اعضای شورای امنیت سازمان ملل به قطعنامه ضدایرانی آمریکا برای تمدید تحریم تسلیحاتی اعلام، از شکست کم سابقه کاخ سفید در این شورا رونمایی و مشخص شد با وجود پنج سال تبلیغات مخالفان خارجی و داخلی، برجام همچنان زنده است. آمریکا با آنکه به امید جلب موافقت اعضای شورای امنیت، پیش نویس طولانی و شدیدالحن خود را بسیار خلاصه و نلطیف کرده بود، تنها توانست جمهوری دومینیک را با خود همراه کند و در رویدادی کم سابقه، بریتانیا و فرانسه، متحدان اروپایی آمریکا نیز با آن همراهی نکردند و روسیه و چین به آن رای منفی دادند.

سرمقاله گلوبال تایمز: آمریکا در مکانیسم ماشه سیلی سختی از اروپا خورد

پکن-ایرنا- «لیو روی» سرمقاله نویس روزنامه گلوبال تایمز چین در سرمقاله امروز خود نوشت که کشورهای اروپایی از طریق مخالفت با فعال شدن مکانیسم ماشه، سیلی سختی به آمریکا زدند که سزاوار آن هم بود. به گزارش ایرنا در بخشی از سرمقاله روزنامه گلوبال تایمز آمده است: سه کشور آلمان، فرانسه و انگلستان با انتشار یک بیانیه مشترک با فعال کردن مکانیسم ماشه و بازگرداندن تحریم ها علیه ایران مخالفت کردند این قاطعانه ترین گام آنها در مخالفت با آمریکا از سال ۲۰۰۲ میلادی است که اروپا به حمله آمریکا به عراق «نه» گفت و حالا هم واشنگتن بار دیگر بر سر موضوع ایران منزوی شده است. پیش نویس قطعنامه آمریکا هم که برای تمدید تحریم تسلیحاتی ایران به شورای امنیت ارایه شده بود فقط توانست دومینیک را با آمریکا همراه کند و دیگر اعضا با آن مخالفت کردند و این بار هم اروپا با مخالفت با فعال کردن مکانیسم ماشه سیلی بدی به آمریکا زد. آمریکا ماه می سال ۲۰۱۸ (اردیبهشت ۱۳۹۷) از برجام خارج شد ولی حالا بی آنکه حق و حقوقی داشته باشد می خواهد ماشه را بکشد این کشور دقیقا مانند گانگسترها رفتار می کند بسیاری از رسانه های غربی نوشتند که آمریکا به دنبال منزوی کردن ایران است در حالی که خودش را منزوی کرده است آمریکا بیش از اندازه در جاده یکجانبه گرایی پیش رفته است و با برتر دانستن خود می کوشد تا دیگران را وادار به فرمانبری از خود کند و هر کسی را هم که اطاعت گو نباشد، تهدید و سرکوب می کند. ایران اکنون به اروپا نزدیک شده است آمریکا وقتی از برجام خارج شد منافع اروپا را نیز به چالش کشید و شرکت های این اتحادیه را برای خروج از ایران تحت فشار قرار داد و تا الان هم این روند را ادامه داده است حال آنکه این منطقه و ایران برای کشورهای اروپایی بسیار با اهمیت است.

آمریکا یکجانبه گرایی محض را گسترش داده است و سزاوار است گفته شود که این دولت آمریکا واقعا عقل و درایت خود را از دست داده است واشنگتن به دنبال فشار بر اروپاست تا بین چین و آمریکا پارکشی کنند و از سوی دیگر مقابل طرح گاز روسیه به اروپا مانع ایجاد می کند و می خواهد همه را وادار به تعظیم در برابر آن کشور کند. امروز آمریکا گستاخ ترین دولت با گستاخانه ترین سیاست ها در دنیا است طبیعی است که چنین کشوری با مقاومتی فزاینده از سوی دیگر کشورها روبرو می شود و این بار هم اروپایی ها بر سر ایران در برابر آمریکا ایستادند که حقیقت بود. دولت دونالد ترامپ رییس جمهوری آمریکا هیچ چیزی از سیاست فشار بر دیگران عایدش نشده است این کشور در موضوع ایران منزوی شده و در مساله کره شمالی شرمسار گشته و در برابر ونزوئلا شکست خورده است پمپئو وزیر خارجه آمریکا هم برای یافتن نیروهای ضد چینی در اطراف دنیا گدایی و التماس می کند و بواقع اگر آمریکا یک قدرت بود با یک تلفن می توانست مسایل را حل و فصل کند ولی می بینیم که عاجز مانده است. آمریکا یک جهانخوار است و اشتهايش پایانی ندارد یکجانبه گرایی می کند و دایما منزوی تر می شود اما بداند که نمی تواند دنیا را تحریم و کنترل کند و اگر گستاخانه دنیا را تحریم کند خود را منزوی ساخته است و مخالفت این بار اروپا با آمریکا بر سر ایران، زنگ های هشدار را برای واشنگتن به صدا درآورد و هرچقدر هم بیشتر در این راه به پیش برود ثمرات تلخ آن را خواهد چشید.

«ظهور و سقوط قدرت های بزرگ»؛ جهان در پانصدسال گذشته

تهران- ایرنا- کتاب « ظهور و سقوط قدرت های بزرگ: تحولات اقتصادی و کشمکش های نظامی در سال های ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰»، پنج سال پس از آنکه توسط «پل کندی» نوشته شد، با ترجمه مشترک محمد فاند، ناصر موفقیان و اکبر تبریزی منتشر شد و اکنون بعد از ۲۹ سال به چاپ پنجم رسیده است. ...هدف از تألیف این کتاب، که شش سال صرف تحقیق و نگارش آن شد، افزودن متنی جدی به متون تحقیقی موجود در زمینه تاریخ امور بین المللی و نظامی است. موفقیت سریع آن حتی موجب شگفتی ناشر کتاب شده است. هر روز تقریباً از ساعت هشت صبح زنگ تلفن به صدا درمی آید؛ از سناتورها و نمایندگان کنگره گرفته تا بانکداران و بازرگانان و خواص مراکز علمی و دانشگاهی. رسانه ها به سیاستمداران هشدار می دهند که این کتاب را بخوانند. دلیل این همه سروصدا چیست؟ کتاب به این پرسش می پردازد که موقعیت نظامی و سیاسی ملت های سرآمد، چه در روزگار اعتلا و چه در زمان افت، تا چه حدی به کارایی اقتصادی آنها وابسته است؟ همچنین، به عنوان پرسشی ثانوی، سرنوشت نهایی اتحادیه های بزرگ جنگی در گذشته، از نبردهای هاپسبورگ- والوا گرفته تا جنگ جهانی دوم، تا چه اندازه به منابع مولدی که هرطرف توانسته است به عرصه مبارزه وارد کند بستگی داشته است؟ اینها برای مورخان امور نظامی و اقتصادی پرسش های با اهمیتی اند. نتیجه گیری کلی کتاب را می توان ساده کرد: هر قدرت بزرگی به همان نسبتی که ترقی می کند برای حفاظت از منابع خود و دفع (یا شکست دادن) رقیبان منابع بیشتر و بیشتری را به امور نظامی اختصاص می دهد. این امر تا زمانی که اقتصاد داخلی رشدی سریع داشته باشد مشکل ایجاد نمی کند، اما بعد از آن، باقی ماندن بر سر تعهدات استراتژیک و نظامی روزه روز دشوارتر می شود. از این رو، قدرت بزرگ در خطر سقوط و افول قرار می گیرد»... این بخشی از مقاله ای بود که مولف یک سال، پس از انتشار کتاب خود در مجله تایم نوشت. پل کندی (Paul Kennedy)، در سال ۱۹۸۷، با کتاب *ظهور و سقوط قدرت های بزرگ: تحولات اقتصادی و کشمکش های نظامی در سال های ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰* (*The Rise and Fall of the Great Powers: Economic Change and Military Conflict from 1500 to 2000*) (که انتشارات رندم هاوس Random House به چاپ رساند، خیلی گردوخاک کرد. کتاب این تاریخ نگار بریتانیایی که هم اکنون هفتادوپنج سال دارد و در دانشگاه پیل آمریکا تاریخ درس می دهد، هشت فصل دارد و هریک بخش هایی دارند؛ در فصل اول، ظهور دنیای غرب (شامل بخش های ظهور دنیای غرب، چین در دوران مینگ، دنیای اسلام؛ دو اجنبی - ژاپن و روسیه، معجزه اروپا)، بخش

دوم، تلاش خاندان هابسبورگ (شامل بخش‌های تلاش خاندان هابسبورگ برای نیل به سروری، مفهوم و تسلسل حوادث در کشمکش برای دستیابی به سروری، قوت‌ها و ضعف‌های اردوگاه هابسبورگ، مقایسه بین‌المللی، جنگ، پول، و ملت - دولت)، بخش سوم، مالیه، جغرافیا، و پیروزی در جنگ‌ها، ۱۸۱۵-۱۶۶۰ (شامل بخش‌های انقلاب مالی، جغرافیای سیاسی (ژئوپولیتیک)، پیروزی در جنگ‌ها، ۱۶۶۰-۱۷۶۳، پیروزی در جنگ‌ها، ۱۸۱۵-۱۷۶۳)، بخش چهارم، سیر صنعتی شدن و جابه‌جایی موازنه‌های جهانی، ۱۸۱۵-۱۸۸۵ (شامل بخش‌های سیر صنعتی شدن و جابه‌جایی موازنه‌های جهانی، ۱۸۱۵-۱۸۸۵، افول دنیای غیراروپایی، بریتانیا در مقام سرور؟، قدرت‌های متوسط، جنگ کریمه و فرسایش قدرت روسیه، ایالات متحده آمریکا و جنگ داخلی، جنگ وحدت آلمان)، بخش پنجم، برآمدن دنیای دوقطبی و بحران قدرت‌های میانی: قسمت اول، ۱۸۸۵-۱۹۱۸ (شامل بخش‌های برآمدن دنیای دوقطبی و بحران قدرت‌های میانی: بخش اول، ۱۸۸۵-۱۹۱۸، موازنه متغیر نیروهای جهانی، وضع قدرت‌ها، ۱۸۸۵-۱۹۱۴، ایتالیا، ژاپن، آلمان، اتریش - هنگری، فرانسه، بریتانیای کبیر، روسیه، ایالات متحد آمریکا، اتحادها و لغزش به سوی جنگ، ۱۸۹۰-۱۹۱۴، جنگ تمام‌عیار و موازنه قدرت ۱۹۱۴-۱۹۱۸)، بخش ششم، برآمدن دنیای دوقطبی و بحران قدرت‌های میانی: قسمت دوم، ۱۹۱۹-۱۹۴۲ (شامل بخش‌های برآمدن دنیای دوقطبی و بحران «قدرت‌های میانی: قسمت دوم، ۱۹۱۹-۱۹۴۲، هم‌اوردجویی‌ها، فرانسه و بریتانیا، ابرقدرت‌های خارج از صحنه گسترش بحران، ۱۹۴۲-۱۹۴۱)، بخش هفتم، ثبات و دگرگونی در جهانی دوقطبی، ۱۹۸۰-۱۹۴۲ (شامل بخش‌های ثبات و دگرگونی در جهانی دوقطبی، ۱۹۴۲-۱۹۸۰، کاربرد مناسب زور و نیروی کوبنده، چشم‌انداز استراتژیکی تازه، جنگ سرد و جهان سوم، شکاف در جهان دوقطبی، دگرگونی موازنه‌های اقتصادی از ۱۹۵۰ تا ۱۹۸۰)، بخش هشتم، به سوی قرن بیست‌ویکم (شامل بخش‌های به سوی قرن بیست‌ویکم: تاریخ و گمانه زنی، عمل توازن‌بخش چین، معضل ژاپن، جامعه اقتصادی اروپا - توان بالقوه و مسائل، اتحاد جماهیر شوروی و «تضاد»هایش، ایالات متحد آمریکا: مسئله قدرت شماره یک در حال افول نسبی). فصول اول تا سوم، به برگردان محمد قائد، فصول چهارم تا ششم، توسط ناصر موفقیان و فصول هفتم و هشتم از سوی اکبر تبریزی به فارسی برگردانده شده است. کتاب ابتدا در سه مجلد، به همین ترتیبی که ترجمه شده بود، منتشر شد و بعد، یکی شد و به ۱۰۶۸ صفحه رسید. کتاب را نخستین بار، انتشارات علمی و فرهنگی، در سال ۱۳۷۱ منتشر کرد و امسال، به پنجمین نوبت چاپ رسید. مترجمان درباره کتاب، در بخش‌هایی از مقدمه خود نوشته‌اند: «کتاب ظهور و سقوط قدرت‌های بزرگ ترازنامه سربرآوردن و سپس افول مطلق یا نسبی قدرت‌هایی است که از سال ۱۵۰۰ در این مسیر تاریخی افتاده‌اند: دستیابی به مستعمره‌ها، بازارهای خارجی و سرزمین‌هایی در قاره‌های دیگر ایجاد ارتشی با نیروی دریایی بزرگ برای حفاظت از متصرفات؛ فروکش کردن مزیت نسبی مستملکات؛ تداوم هزینه‌های کمرشکن ارتش‌ها و ناوگان‌ها در برابر غنایم در حال کاهش؛ و ضعف ناگزیر قلب امپراتوری از حیث بنیه مالی، اداری و نظامی. انتشار این کتاب در سال ۱۹۸۸ بسیار صدا کرد. در آمریکا صدهزار نسخه از آن در دو ماه فروش رفت، در همان سال سه بار در بریتانیا چاپ شد و در کوتاه زمانی به چندین زبان ترجمه گردید. در ایران، نخستین ترجمه در سال ۱۳۶۹ و دومین ترجمه اندکی بعد منتشر شد و یک روزنامه عصر تهران خلاصه آن را پاورقی کرد. آنچه به موفقیت می‌افزود این نکته بود که ظهور و سقوط پر از شرح و تفصیل کشمکش‌ها و هزینه جنگ‌های میان قدرت‌های غربی، و میان آنها و قدرت‌های قاره‌های دیگر طی پنج قرن گذشته است. چرا کتابی چنین خواص‌پسند و نسبتاً دشوار تبدیل به اثری پرفروش شد؟ امتیازی که معمولاً فقط رمان‌های پرهیجان با زندگی‌نامه مشاهیر از آن برخوردارند. ظهور و سقوط تاریخ نظامی‌گری نیست؛ تاریخ اقتصاد هم نیست؛ تاریخ به‌طور کلی هم نیست. پیامی دارد که هشداردهنده است: قهرمانان هم سرانجام شکست می‌خورند و روزی می‌رسد که قدرت‌های بزرگ نباشند، نه چون پس رفته‌اند، بل از آن رو که رقیبان و حریفانشان، به نسبت، قوی‌تر شده‌اند. پیام چنان روشن بود که حتی اگر در ابتدا و انتهای کتاب با صراحت بیان نمی‌شد باز هم کسی در درک آن مشکل نداشت. در غرب، سیاستمداران، نظامیان،

بانکداران، بازرگانان و محققان بسیاری بی‌درنگ به خواندن این کتاب پرداختند. آن پیش‌بینی تازگی نداشت؛ همچنان که برخی قدرت‌های غربی در قرن نوزدهم بزرگ و بزرگ‌تر و قوی و قوی‌تر می‌شدند، کسانی ناقوس مرگ آنها را به صدا درمی‌آوردند... سه واقعه مهم طی کمتر از دوازده سال بار دیگر نظریه "گسترش بیش از حد" را مطرح کرد: لشکرکشی ائتلاف غرب به خلیج فارس برای اخراج عراق از کویت، که دکترین نظم نوین جهانی را سر زبان‌ها انداخت؛ حمله همان فاتحان به افغانستان؛ و لشکرکشی آمریکا و بریتانیا به عراق. اکنون بار دیگر سوال‌های کتاب ظهور و سقوط را می‌توان مطرح کرد: هزینه این جنگ‌ها از کجا تأمین می‌شود؟ عایداتی که این جنگ‌ها را از نظر اقتصادی توجیه کند چقدر است؟ تحولات پس از سال ۱۹۸۹ هرچه باشد، کتاب ظهور و سقوط در نوع خود کم‌نظیر است. ترازنامه اقتصادی جنگ‌های قدرت‌های سرآمد طی ۵۰۰ سال گذشته، تقریباً تمام آن قدرت‌ها، از عثمانی که خیلی زود از رقابت عقب افتاد، تا پرتغال و اسپانیا که شکوفایی‌شان مستعجل بود، تا هلند و اتریش و بریتانیا و فرانسه و آلمان و ژاپن و روسیه و سپس ایالات متحده آمریکا، الگوی مشابهی را دنبال کردند: بنیه اقتصادی قوی، ارتش‌هایی پر قدرت، فتوحاتی در آن سوی دریاها، کم‌شدن عایدات، و افول نسبی... شاید برای کسانی که از دیدگاهی جامع به وقایع جهان می‌نگرند جای تلفیقی میان نقش انسان و روند تاریخ خالی باشد، اما مؤلف کتاب ظهور و سقوط قدرت‌های بزرگ می‌گوید حماقت‌های فردی، با شجاعت‌های جمعی، می‌تواند نتیجه یک، دو یا ده جنگ را توضیح بدهد. وقتی صحبت از ده‌ها و صدها سال رقابت در خشکی‌ها و نبرد در دریاهاست، علت را باید نه در خصایل یک یا چند فرد، بل در این جست که پایه‌های تولیدی هر جامعه تعیین‌کننده سرآمد یا فرودست شدن آن است: "انسان‌ها تاریخ‌شان را می‌سازند، اما آن را در شرایطی تاریخی می‌سازند که می‌تواند امکانات را محدود یا گسترده‌تر کند».

جشنواره بین‌المللی فیلم پکن آغاز شد

پکن- ایرنا- دهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم پکن امروز شنبه، ۲۴ روز بعد از بازگشایی سینماهای چین در پکن افتتاح شد. به گزارش ایرنا «دو فی» از مسئولان برگزاری این جشنواره گفت: برگزاری این جشنواره نشانگر دستاورد بزرگ چین در مهار شیوع کرونا و عشق مردم به هنر سینما است. وی گفت: در این جشنواره بیش از ۲۰۰ فیلم داخلی و خارجی به نمایش در می‌آیند و برای اولین بار نمایش‌های آنلاین با ۲۵۰ فیلم و نمایش تلویزیونی با ۲۰ فیلم انجام می‌شود. او افزود: اگرچه همه گیری ویروس کرونا در چین کنترل شده است اما به علت شیوع این ویروس در سایر کشورهای جهان، فعالیت‌های این جشنواره به دو صورت آنلاین و آفلاین برگزار می‌شود اما فرش قرمز مراسم افتتاحیه، مراسم اهدای جوایز، کارناوال و سایر فعالیت‌ها با هدف جلوگیری از شیوع کرونا لغو شده است. «فو روئو چینگ» از دیگر مقامات این جشنواره گفت: در حال حاضر بیش از هشت هزار و ۵۰۰ سینما در سراسر کشور بازگشایی شده و فیلم‌ها یکی پس از دیگری اکران خواهد شد و با تلاش فیلمسازان چین، بازار و صنعت فیلم این کشور رو به بهبودی خواهد گذاشت. برای نخستین بار قرار است فیلم‌های شرکت‌کننده در این جشنواره در ۲ کانال تلویزیونی نیز پخش شود. این جشنواره قرار بود ماه آوریل (فروردین) برگزار شود اما به دلیل شیوع ویروس کرونا به تعویق افتاد. گزارش‌ها حاکی است تمام بلیت‌های این جشنواره که یک هفته ادامه دارد به فروش رفته است.

- خبرگزاری صدا و سیما:

در کنفرانس مطبوعاتی مطرح شد / اکید چین بر انزوای جهانی آمریکا

سخنگوی وزارت امور خارجه چین در کنفرانس مطبوعاتی هفتگی اش گفت: آمریکا پس از قبول شکست در شورای امنیت منزوی شد. به گزارش سرویس بین الملل **خبرگزاری صداوسیما**؛ ژائو لیجیان سخنگوی وزارت امور خارجه چین در کنفرانس مطبوعاتی هفتگی اش به پرسش‌های خبرنگاران پاسخ داد. خبرنگار گلوبال تایمز پرسید: مایک پمپئو وزیر امور خارجه آمریکا در ۲۰ اوت نامه‌ای را به ریاست دوره‌ای شورای امنیت سازمان ملل ارسال کرد و خواستار از سرگیری تحریم‌ها آنطور که در قطعنامه ۲۲۳۱ تجویز شده است، شد. وی ادعا کرد شورای امنیت تمام تحریم‌های سازمان ملل علیه ایران را طی ۳۰ روز احیاء خواهد کرد. آیا شما در این باره نظری دارید؟ // ژائو لیجیان: چین متوجه نامه ارسال شده از سوی آمریکا شد. دفتر نمایندگی دائم چین در سازمان ملل موضع چین را قبلاً بیان کرده است. همانطور که بارها تأکید کرده ایم، خروج یکجانبه آمریکا از برجام، به معنای چشم پوشی آمریکا از حقوق خود به عنوان یک شرکت کننده در این توافق است. آمریکا به هیچ وجه نمی‌تواند خواستار اجرای مکانیسم ماشه شود. بنابراین، شرکت کنندگان در برجام و اکثریت قریب به اتفاق اعضای شورای امنیت بر این باورند که تقاضای آمریکا هیچ مبنای قانونی ندارد. آنطور که من می‌فهمم، شرکت کنندگان در برجام، از جمله چین، روسیه، انگلیس، فرانسه، آلمان و ایران نامه‌هایی را به رئیس شورای امنیت ارسال کرده اند. وزیر امور خارجه انگلیس، فرانسه و آلمان نیز بیانیه‌ای برای ابراز مخالفت با این اقدام آمریکا صادر کرده اند. خواست آمریکا مبنی بر اعمال مجدد تحریم‌های سازمان ملل علیه ایران چیزی جز یک ترفند سیاسی نیست. آمریکا از تعهدات خود به سازمان‌ها و معاهدات بین المللی خارج شده است. آمریکا همچنین به چند جانبه گرایی و اقتدار شورای امنیت آسیب زده و نظام منع گسترش را تضعیف کرده است. اقدام آمریکا برای پیشبرد قطعنامه یا ارسال نامه به شورای امنیت نمی‌تواند رفتارهای فوق را توجیه کند. پیش نویس قطعنامه مورد حمایت آمریکا برای تمدید تحریم تسلیحاتی ایران ۱۴ اوت در شورای امنیت به رای گذاشته شد. ۱۳ کشور عضو با صراحت رای مثبت ندادند و فقط یک عضو رای مثبت داد. در نتیجه، آمریکا به شکلی بی سابقه منزوی شد. این وضعیت کاملاً نشان می‌دهد که موضع یکجانبه آمریکا در تضاد با اجماع گسترده جامعه بین المللی است و تلاش آن برای خرابکاری در برجام هرگز موفق نخواهد شد. ما از آمریکا می‌خواهیم که از پیمودن راه اشتباه بپرهیزد، زیرا در غیر این صورت، فقط با مخالفت‌های بیشتری روبرو خواهد شد. برای حل مسئله هسته‌ای ایران به گفتگوی مساوی و مشورت‌های صادقانه به جای تحریم‌ها، فشارها یا حتی تهدیدهای نظامی نیاز است. چین برای حمایت از برجام، حفظ اقتدار شورای امنیت سازمان ملل، حفظ رژیم بین المللی منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای و حفظ صلح و ثبات منطقه ای، آماده است با سایر طرف‌ها همکاری کند تا راه حلی مناسب پیدا شود و راه حل سیاسی و دیپلماتیک موضوع هسته‌ای ایران، پیش برود.

چین قصد ندارد در مذاکرات سه جانبه کنترل سلاح‌ها با آمریکا و روسیه شرکت کند // خبرنگار تاس: پورتال خبری اکسیوس آمریکا اعلام کرده است مارشال بیلینگزلی نماینده ویژه رئیس جمهور آمریکا در امور کنترل تسلیحات، گفته است که آمریکا موضع خود را در مورد دخالت چین در مذاکرات کنترل تسلیحات هسته‌ای تغییر داده است. وی گفت: دولت ترامپ خواست خود را مبنی بر این که چین در هر مذاکره هسته‌ای شرکت داشته باشد، کنار گذاشته است. اکنون هدف ما دستیابی به توافقی سیاسی با روسیه برای تمدید این پیمان است و سپس به چین برای پیوستن به مذاکرات بعدی و در نهایت، معاهده کنترل تسلیحات هسته‌ای فشار خواهیم آورد. نظر شما در این باره چیست؟ ژائو لیجیان: این موضع روشن و منسجم ماست که چین قصد ندارد در مذاکرات سه جانبه کنترل سلاح‌ها با آمریکا و روسیه شرکت کند. تمدید معاهده استارت جدید، توافق مهم و تنها تمهید دوجانبه موجود بین آمریکا و روسیه درباره خلع سلاح هسته‌ای، نه تنها از امنیت راهبردی بین آمریکا و روسیه برخوردار است بلکه برای ثبات راهبردی جهان نیز حائز اهمیت است. چین از آمریکا و روسیه در خصوص تداوم گفتگو در مورد استارت جدید و تمدید این پیمان به خاطر صلح و امنیت بین المللی حمایت می‌کند.

تایوان، مهمترین و حساس‌ترین مسئله بین چین و آمریکا است // خبرنگار روبرو: حزب دموکرات در جریان کنوانسیون ملی خود که پنجشنبه شب پایان یافت، برنامه این حزب را برای انتخابات ۲۰۲۰ آمریکا اعلام کرد. حزب دموکرات با تغییر خط مشی حزبی سال ۲۰۱۶، به تأیید راه حل چین واحد اشاره نکرد. با توجه به این که دولت جمهوری خواه خط مشی سختگیرانه‌ای در قبال چین و تایوان اتخاذ کرده است، آیا چین نگران این است که هر دو جناح سیاسی آمریکا موضعی سختگیرانه در قبال چین دارند؟ // ژائو لیجیان: چین بارها موضع خود را در مورد انتخابات ریاست جمهوری آمریکا روشن کرده است. درباره موضوعی که شما ذکر کردید، موضع چین در مورد تایوان نیز ثابت و روشن است. مسئله تایوان، مهمترین و حساس‌ترین مسئله بین چین و آمریکا است. اصل چین واحد، اساس سیاسی روابط چین و آمریکا و اجماع مشترک جامعه جهانی است. ما از طرف مربوطه می‌خواهیم که از اصل چین واحد و سه اطلاعیه مشترک چین و آمریکا پیروی و با احتیاط و به شکلی درست به مسائل مربوط به تایوان رسیدگی کند. چین امیدوار است که احزاب دموکرات و جمهوری خواه در آمریکا بتوانند چین و روابطش با آمریکا را به صورتی عینی بررسی و با چین در جهت پیشبرد روابط چین و آمریکا با هماهنگی و ثبات، همکاری کنند، زیرا این به نفع منافع مشترک مردم چین، آمریکا و تمام جهان خواهد بود.

- جوان آنلاین:

جایگاه آسیای مرکزی در توافقنامه استراتژیک تهران-پکن

چین، ایران را به عنوان مهمترین بازیگر در منطقه خاورمیانه می‌داند و به این دلیل خواهان سرمایه گذاری جدی در این کشور است. سرویس سیاسی جوان آنلاین: «فرهاد ابراهیم اف» کارشناس دانشگاه دولتی مدیریت روسیه و کارشناس کلپ تحلیلی «ولدا» در یادداشتی که در اختیار خبرنگار خبرگزاری فارس در بیشکک قرار داد از تأثیر توافقنامه استراتژیک بین ایران و چین بر آسیای مرکزی خبر داد. در این تحلیل آمده است: توافقنامه استراتژیک بین چین و ایران طی چند سال گذشته مطرح شده بود به نحوی که در بازدید «شی سینگ پینگ» رئیس جمهور چین از تهران در ماه ژانویه سال ۲۰۱۶ این موضوع مورد توجه مقامات ۲ کشور قرار گرفته بود. ایران چین را شریک اقتصادی اصلی خود می‌داند و «پکن» نیز شرکای ایرانی را در یکی از بزرگترین موج‌های تحریم‌ها در سال‌های ۲۰۱۲-۲۰۱۳ ترک نکرد. چین نیز ایران را به عنوان مهمترین بازیگر در منطقه خاورمیانه می‌داند و به این دلیل خواهان سرمایه گذاری جدی در تهران است. همینطور امضای توافقنامه استراتژیک به اختیار پکن مطرح شد که به سطح روابط دوجانبه افزوده و زیرساخت‌های صنعتی ایران را توسعه می‌دهد. در نتیجه این پروژه‌ها مواضع ایران در منطقه تقویت خواهد شد. جزئیات توافقنامه هنوز اعلام نشده، اما علاقه‌مندی چین برای سرمایه‌گذاری ۲۸۰ میلیارد دلاری در صنعت نفت و گاز، پتروشیمی و ۱۲۰ میلیارد برای نوسازی زیرساخت‌های حمل‌ونقلی و ... مشخص شده است. چین قصد اجرای پروژه «یک کمربند یک جاده» از طریق توسعه زیرساخت‌های ایران دارد و ساخت کارخانه‌های صنعتی، لوله‌های انتقال گاز و ... برنامه‌ریزی کرده است. همچنین در این توافقنامه استراتژیک، همکاری نظامی در نظر گرفته شده چرا که همکاری کادرهای نظامی بین ایران و چین در تأمین امنیت خلیج فارس تأثیر مثبت خواهد داشت. از طریق این برنامه ایران به بازیگر جهانی تبدیل شده و تأثیرگذاری آن در خاورمیانه تقویت می‌گردد. جایگاه آسیای مرکزی که میان چین و ایران قرار دارد در چارچوب توافقنامه پکن و تهران قابل توجه است چرا که این منطقه بخش مهمی در پروژه یک کمربند یک جاده است. جاده ابریشم جدید کریدور نوین بین چین و اروپا از طریق قلمروی چین، قزاقستان، قرقیزستان، ازبکستان، ترکمنستان، ایران، ترکیه و دیگر کشورها را ایجاد می‌کند و در این مسیر تبریز در ایران یکی از بزرگترین مراکز لجستیک خواهد بود. شایان ذکر است که یک شاخه از این کریدور به تازگی راه‌اندازی شد و قرار است قطار باری در مسیر چین- قزاقستان- ترکمنستان-

ایران حرکت کند. همکاری ایران و چین فرصت‌های جدی برای کشورهای آسیای مرکزی ایجاد کرده و می‌تواند برای آنان سودمند باشد. جامعه بین‌الملل واکنش‌های متناقضی نسبت به توسعه همکاری بین چین و ایران نشان داد و البته آمریکا نگران این همکاری‌ها است. با توجه به تشدید درگیری «واشنگتن» با پکن انتظار می‌رود آمریکا اقدام به سیاه‌نمایی در این مورد کند. آمریکا با حضور ایران در هر پروژه بین‌المللی مخالفت می‌کند و در همین راستا توافقنامه استراتژیک با چین برای واشنگتن یک عامل بسیار ناراحت‌کننده بوده و هست. اتحادیه اروپا برعکس منتظر بهبودی روابط با ایران است چرا که توسعه همکاری تهران و پکن فرصت‌هایی برای برقراری روابط اقتصادی سودمند و متقابل فراهم می‌کند. روسیه نیز نگاه خاص خود را نسبت به همکاری ایران و چین دارد و با توجه به اینگونه ابتکارات چین، «مسکو» نیز اقدام به تقویت روابط خود با ایران خواهد کرد. همچنین مسکو نگران آن است که در نتیجه همکاری بین ایران و چین نفوذ روسیه در آسیای مرکزی کاهش یابد، اما مسکو از توسعه روابط ایران-چین حمایت می‌کند چرا که منافع مسکو در این برنامه نقض نمی‌شود، بنابراین هیچ‌گونه مخالفی صورت نمی‌گیرد. روسیه از توسعه اقتصادی ایران کاملاً حمایت می‌کند و قبل از این هم نقش مسکو در برجام قابل توجه بود. در حال حاضر جامعه بین‌المللی توسعه روابط ایران و چین و اجرای برنامه‌های مشترک بین آنان را با دقت رصد می‌کند. منبع: فارس

- مرکز بین‌المللی مطالعات صلح - IPSC:

تحلیلی بر قرار داد ۲۵ ساله ایران و چین

زهرا شریف زاده / پژوهشگر مسائل بین‌الملل مرکز بین‌المللی مطالعات صلح- IPSC
مقدمه // سال ۱۳۹۸ در سفری که وزیر خارجه ایران به چین داشت، سندهای همکاری مربوط به این توافق بین دو همتا به امضا رسید. همان زمان نیز برخی رسانه‌ها اطلاعاتی از این سند منتشر کردند؛ از حجم سرمایه‌گذاری و حضور چند هزار نیروی نظامی و... که به واسطه این سند نهایی می‌شود. اگرچه وزارت خارجه همان زمان هم جزئیاتی از این توافق را اعلام نکرد اما بعدها سفیر ایران در چین در مصاحبه‌ای توضیح داد که هنوز جزئیات این سند در حال رایزنی است. از این رو سطح کمی از اطلاعات پیرامون توافق طرفین به بیرون نشت پیدا کرده بود تا اینکه در سوم تیر ماه ۱۳۹۹ با اعلام نظر هیئت دولت درباره تصویب پیش‌نویس نهایی توافق نامه همکاری ۲۵ ساله ایران و چین و موظف‌شدن وزارت خارجه به پیگیری این مذاکرات، بار دیگر موضوع همکاری این دو کشور را به صحنه عمومی کشیده شد که در تحلیل حاضر به واکاوی ابعاد بیشتر آن پرداخته می‌شود.

پیشینه و سابقه توافق ۲۵ ساله ایران و چین // زمانی که وب‌سایت انگلیسی «پترولیوم اکونومیست» خبری منتشر و ادعا کرد، قراردادی ۲۵ ساله میان ایران و چین منعقد می‌شود که بر اساس آن، چین در ازای گرفتن امتیازاتی متعهد شده ۴۰۰ میلیارد دلار در ایران سرمایه‌گذاری کند به بیش از یکسال قبل باز می‌گردد. آن موقع که این خبر انتشار یافت، محمد جواد ظریف ضمن تأیید تلویحی چنین توافقی، ماجرای امتیازات و سرمایه‌گذاری ۴۰۰ میلیاردی در ایران را تکذیب کرد. ظریف حتی در مورد واژه توافق هم آن زمان اینگونه گفت: در اصل، توافقی در کار نیست که بندهایی داشته باشد. یک پیشنهاد برای برنامه‌ای ۲۵ ساله است که تازه باید بنشینیم و شروع به نوشتن توافق کنیم. جریان قرارداد ۲۵ ساله با چین البته داستان طولانی دارد. همه توافق دارند که بعد از سفر آقای شی‌جین‌پین به ایران در سال ۲۰۱۶ (بهمن ۹۴) توافقی بین دو کشور امضا شد که روابط دو کشور در طول ۲۵ سال به سطح ۶۰۰ میلیارد دلار افزایش یابد. در این سفر پیشنهادهایی به ایران داده شد که مسئولان امر در آن زمان به دلیل پیروزی‌های ناشی از توافق برجام به آن توجه کافی می‌دول نداشتند. آمریکا در سال ۹۷ از برجام خارج

شد و تحریم‌ها علیه ایران شدت گرفت. بهمن ۹۷ اولین هیئت بلندپایه ایران به ریاست رئیس مجلس وقت، یعنی آقای علی لاریجانی با داشتن پیام رهبری به پکن سفر کرد و توانست با شخص شی‌جین‌پین ملاقات و درباره گسترش روابط و توافق‌های گذشته مذاکره کند. سوم شهریور سال ۹۸ وزیر خارجه ایران در سومین سفر خود در سال مزبور به چین، پیگیر توافقی شد که چارچوبی مشابه آنچه چهار سال پیش بین دو کشور امضا شده بود، داشت. ۱۰ ماه بعد پیش‌نویس نهایی توافق همکاری ۲۵ ساله بین دو کشور به تأیید هیئت دولت رسید.

وضعیت ایران و چین در سایه توافقنامه ۲۵ ساله // در ارتباط با علایق طرفین برای عقد این قرارداد و توافقات اولیه فی مابین باید گفت که ایران، هم از نظر ژئوپولیتیک، هم از نظر جایگاه ژئواستراتژیک و هم از جایگاه ژئوانرژی دارای امتیازات و برتری‌هایی است. از آن سو کشور چین هم دارای دانش و توان اقتصادی و تجاری بالایی است. پس بی شک این دو کشور می‌توانند در سایه تصویب و انعقاد یک قرارداد طولانی مدت و استراتژیک امتیازات بسیار زیادی را متوجه دو طرف کنند که اینک در ارتباط با این قرارداد، متنی هجده صفحه‌ای به‌عنوان برنامه همکاری‌های جامع ۲۵ ساله ایران و چین منتشر شد. در این متن گسترش همکاری دوجانبه اقتصادی و تجاری، تعامل بخش خصوصی و مناطق آزاد، افزایش اثرگذاری در حوزه‌های فناوری و گردشگری، مشارکت راهبردی در حوزه‌های اقتصادی، همکاری دانشگاهی و فناوری و علمی، بازنگری در همکاری‌های اقتصادی، حمایت از مواضع یکدیگر در مجامع منطقه‌ای و بین‌المللی، همکاری در مبارزه با تروریسم، گسترش همکاری نظامی و دفاعی و همکاری در زمینه‌های دیگر به‌عنوان ده هدف اصلی فهرست شده است.

تحلیلی بر طرفداران قرارداد ۲۵ ساله از دید موافقان آن // با توجه به این که در حال حاضر، مهمترین شریک تجاری و اقتصادی جمهوری اسلامی ایران کشور چین است. پس ذیل این نکته، موافقین این قرارداد که عمدتاً مسولان و مدیران دولتی هستند بر این باورند که چرا ما باید خود را از امتیازات و مواهب طولانی مدت و راهبردی این همکاری‌های اقتصادی و تجاری با مهمترین شریکمان محروم کنیم؟! همچنین طرفداران این قرارداد ۲۵ ساله در مواجهه با منتقدین این قرارداد بر این نکته تأکید دارند که چرا به جای انتقاد به انعقاد چنین قراردادی باید نقد را به این سمت برد که چرا در این مدت تهران و پکن تلاشی برای تصویب، امضاء و عملیاتی کردن سند همکاری‌های بلندمدت و راهبردی در حوزه اقتصادی و تجاری نداشته‌اند تا منافعی جدی تر در حوزه اقتصادی و تجاری متوجه دو کشور کنند؟! به هر حال ایران، هم از نظر ژئوپولیتیک، هم از نظر جایگاه ژئواستراتژیک و هم از جایگاه ژئوانرژی دارای امتیازات و برتری‌هایی است. از آن سو کشور چین هم دارای دانش و توان اقتصادی و تجاری بالایی است. پس بی شک این دو کشور می‌توانند در سایه تصویب و انعقاد یک قرارداد طولانی مدت و استراتژیک امتیازات بسیار زیادی را متوجه دو طرف کنند. در تحلیل این قرارداد دو جانبه نباید نقش پروژه کلان یک کمربند، یک جاده چین را فراموش کنیم چرا که جغرافیا و موقعیت جمهوری اسلامی ایران نقش مهمی در مسیر این طرح بزرگ که در امتداد جاده ابریشم چین - اروپا می‌باشد، دارد. علاوه بر ایران، چین در کلان پروژه کمربند، یک جاده با ۱۸ کشور عربی قرارداد امضاء کرده است که از این تعداد حدود ۹ کشور عربی نیز در بانک توسعه آسیایی سرمایه گذاری کرده اند و از اعضای مؤسس آن به شمار می‌روند. همچنین همکاری‌های دوجانبه این کشورها با چین در عرصه‌های نفت و گاز و برق و انرژی هسته‌ای و انرژی‌های تجدیدپذیر همواره رو به گسترش بوده است. در سپتامبر ۲۰۱۸ و در جریان دور ششم کنفرانس همکاری چین و جهان عرب در قاهره دبیر کلی اتحادیه عرب تفاهم نامه با سازمان چینی همکاری جهانی برای گسترش انرژی (GEIDCO) را امضا کرد. همچنین در چارچوب پروژه کمربند، یک جاده، «مرکز چینی - عربی انتقال فناوری» با ۸ شعبه در کشورهای عربی راه افتاد. علاوه بر این «پایگاه خدمات اطلاعاتی» چینی - عربی برای انتقال فناوری‌های حوزه آی تی تأسیس شد. چین قراردادهای متعددی با مصر و الجزایر و مراکش و اردن در حوزه انرژی و حمل و نقل بسته است. در یکی از تازه ترین این موارد، باید از توافقنامه راهبردی چین با عراق که در دولت سابق عادل عبدالمهدی امضاء شد و به توافقنامه «نفت در برابر

توسعه» شهرت یافت، یاد کرد. این تحرکات سبب شد که در زمان تأسیس باشگاه همکاری چینی - عربی در سال ۲۰۱۴ حجم مبادلات مالی دو طرف از ۲۰ میلیارد دلار به ۲۴۴,۲ میلیارد در سال ۲۰۱۸ دلار برسد. از سوی دیگر، چینی ها به خوبی می دانند که در کنار فعالیت اقتصادی باید از اهرم های روابط فرهنگی نیز استفاده کنند. در همین راستا آنها تلاش هایی برای یادگیری زبان عربی و تبلیغ برای آموزش زبان چینی در کشورهای عربی راه انداخته اند. در سال ۱۹۸۷ «جمعیت مطالعات ادبیات عرب» در چین تأسیس شد که بسیاری از کتاب های کلاسیک چینی را به عربی و بسیاری از آثار ادبی و فرهنگی عربی را به چینی ترجمه کرد. چین همچنین از برخی پروژه ها برای انتشار آثار ادبی چینی در جهان عرب حمایت می کند و ده ها رساله و پایان نامه درباره ادبیات و اندیشه معاصر عرب در دانشگاه های چین تدوین شده است. از این منظر طرفداران قرارداد ۲۵ ساله فی مابین، عقد این قرارداد را در ادامه همان طرح بلند مدت چین با دیگر کشورهای منطقه همچون پاکستان و کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس از عربستان گرفته تا امارات متحده عربی، کویت، عمان و دیگر کشورهای داخل این کلان پروژه می دانند و برخی انتقادات مطروحه در این زمینه را بدون دسترسی به جزئیات مفاد این قرارداد که هنوز نهایی نشده است را غیر کارشناسی می دانند و حتی این سنوال را مطرح می کنند که چرا باید کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس و دیگر همسایگان ما از مسیر توسعه همکاری های بلندمدت و راهبردی با چین به امتیازات جدی اقتصادی، تجاری و حتی امنیتی دست پیدا کنند، اما ایران نباید تلاشی در این رابطه داشته باشد؟ که در صورت انفعال و عدم مشارکت ایران در این قرارداد حتی بیم آن می رود که توازن قوا علیه جمهوری اسلامی ایران در منطقه نیز بهم بخورد. در این رابطه، بهرام امیراحمدیان کارشناس مسائل بین الملل معتقد است این قرارداد به نفع اقتصاد کشور است. این استاد دانشگاه تهران با اشاره به اینکه چین دومین قدرت اقتصادی جهان است، گفته بود: «طبیعتاً امضای قرارداد همکاری با چین کشوری برای ما نباید بد باشد، در حال حاضر بسیاری از کشورهای دیگر نظیر آمریکا با چین میلیاردها دلار تبادل اقتصادی دارند، در این رابطه چین یکی از سه شریک برتر تجاری ما محسوب می شود، اما در مقابل برای چین حجم تجارت با ایران یک درصد از مبادلات این کشور را شامل نمی شود، بنابراین این مطالبی که برخی می گویند کشور را به چینی ها فروخته اند، هیچ مبنا و اساسی ندارد و بسیار بی معنا است. حریری، رئیس اتاق بازرگانی ایران و چین می گوید: نه جمهوری اسلامی مستعمره بشو است و نه در تاریخ چین کشور استعماری بوده است. آنها بزرگترین مصرف کننده انرژی جهان هستند و ما منابع فراوانش را داریم و در مقابل نیازمند توسعه زیرساخت و تقویت تکنولوژی هستیم. نیاز به مشتری پایدار داریم و آنها هم منابع پایدار می خواهند. در هر توافقی چیزی داده می شود در ازای چیزی که گرفته می شود. یکی دیگر از جنبه های مثبت این توافق برای طرفین از دیدگاه طرفداران این طرح، درگیری مستقیم و نزدیک چین در توسعه زیرساخت های حیاتی ایران است که در راستای ابتکار عمل کمربند یک جاده چین قرار گرفته است. قصد چین برای استفاده از نیروی کار ارزان ایران برای ساخت، طراحی و نظارت بر کمپانی های بزرگ تولیدکننده چینی از جمله موارد مثبت این توافق خوانده می شود همچنین در بخش توسعه زیرساخت های حمل و نقلی که یکی از بندهای کلیدی توافق ۲۵ ساله ایران و چین است که گفته می شود محصولات نهایی باید به بازار غرب سرازیر شوند و مسیر این بازارها از جاده هایی می گذرد که توسط چین و با دخالت فزاینده چین در زیرساخت های حمل و نقلی ایران ایجاد شده است. در این گزارش به پروژه ریلی ۹۰۰ کیلومتری میان تهران تا شمال شرق مشهد اشاره شده و گفته شده قرار است یک قطار سریع السیر میان تهران، قم و اصفهان احداث شود که زمینه اتصال آن به شبکه شمال به غربی که از تبریز می گذرد نیز فراهم خواهد شد.

منتقدین قرارداد ۲۵ ساله // این معاهده مخالفان و یا حداقل منتقدانی نیز دارد. افرادی که معتقدند این قرارداد نمی تواند چندان به لحاظ اقتصادی برای کشور سودمند باشد. مرتضی افقه از جمله این اقتصاددانان است که با اشاره به اینکه از نظر اقتصادی قرارداد بلندمدت بین ایران و چین نمی تواند، معامله ای برد-برد برای طرفین باشد،

اظهار کرده بود: با توجه به اینکه ما سه سال است که در تنگنای اقتصادی قرار داریم، به طور قطع شرایط یکسانی برای انعقاد قرارداد وجود ندارد، از سوی دیگر در چنین شرایطی چین نیز از وضعیت ما آگاه است و به طور قطع امتیازات بیشتری را نسبت به گذشته طلب کرده است. افقه با اشاره به اینکه نفع این قرارداد برای ما فروش نفت به چین با دردهای کمتری است، گفت: اما در مقابل بازارهای ما پر می‌شود از کالاهای چینی آن هم نه کالای درجه یک، بلکه درجه سه یا چهار. از نگاهی دیگر برخی منتقدین نیز بر این اعتقادند که بستن قراردادهای طولانی مدت با هر کشوری با توجه به تجربه تاریخی چندان مفید نباشد. برای مثال کارشناسان نسبت به قرارداد هایی مانند قرارداد نفتی داریسی در زمان ناصرالدین شاه اشکال وارد می‌کنند که عمده مشکل البته بر سر طولانی مدت بودن این نوع قراردادها است، در حالی که می‌شد این قراردادها را کوتاه مدت و با قابلیت تمدید منعقد کرد. مسعود دانشمند، کارشناس مسائل اقتصادی از منتقدین مدت زمان این قرارداد بر این باور است که، این دست قراردادهای بلند مدت در تجربه تاریخی ما وجود دارد که البته نسبت به اکثر آنها اشکالات جدی وارد است بنابراین شاید بهتر باشد از این تجارب درس بگیریم و قرارداد را با یک بازه زمانی ۵ ساله و با قابلیت تمدید ببندیم. این تمدید می‌تواند منوط به سود طرفین از این معاهده باشد. گروهی از منتقدین هم هستند که عملی شدن آنچه به عنوان قرارداد ۲۵ ساله بین ایران و چین اعلام شده را از الان قضاوت نمی‌کنند و اعتقاد دارند که باید از تجربیات برجام برای انعقاد چنین قراردادهایی بهره گرفت تا در عمل بتوان به نتایج آن نیز امید داشت. این عده معتقدند تاکنون چین نشان داده که دنبال منفعت خودش است و هر جا که ببیند ممکن است منافعهش صدمه بخورد، پا پس می‌کشد. از این رو، از نظر آنها هیچ گاه چین تحریم‌های آمریکا را برای ایران نقض نمی‌کند؛ لذا اعتقاد به تغییر رویه جدی چینی در این موضوع دارند. لذا از مواردی که منتقدین این قرارداد و عدم دلیستن به آن یاد می‌کنند مربوط به بدعهدی چینی‌ها و تبعیت آنها از تحریم‌های آمریکا علیه جمهوری اسلامی می‌باشد، کاهش خرید نفت از ایران، عدم داشتن کارنامه قبول در استخراج نفت از میدان نفتی آزادگان، بازماندن از نقش‌آفرینی موثر در قرارداد توسعه فاز ۱۱ پارس جنوبی و اخراج از این قرارداد از سوی ایران، خروج شرکت ملی نفت چین (CNPC) از پروژه استخراج گاز در پارس جنوبی، همراهی با تحریم‌های بین‌المللی علیه جمهوری اسلامی و برخی مواردی از این دست می‌باشد این در حالی است که واردات نفت چین از عربستان سعودی - به عنوان رقیب منطقه ای ایران - امسال بویژه در ماه مه نسبت به مدت مشابه سال گذشته تقریباً دو برابر افزایش داشته است و این کشور موقعیت خود را به عنوان بزرگترین تامین کننده نفت چین را حفظ کرده است. (کاجی، ۱۳۹۹) بدعهدی دیگر چینی‌ها در مورد پیمان اقتصادی شانگهای است که چین با وجود در خواست‌های مکرر ایران هنوز ما را جزو اعضای دائم آن نکرده است. با توجه به همه این موارد از دید منتقدین ، الزاما به معنای نفی قرار داد ۲۵ ساله ایران با چین نیست بلکه به معنای این است که لاقلاً باید مراقب تعهدات چین در این قرار داد طولانی مدت نیز بود. چهار نکته کلیدی در قرارداد ایران و چین که نگرانی‌ها را کاهش می‌دهد متن فارسی ویرایش نهایی پیش نویس قرارداد ایران و چین با تیتراژ «برنامه همکاری‌های جامع فیما بین جمهوری خلق چین و جمهوری اسلامی ایران» به همراه سه ضمیمه حاوی چهار نکته کلیدی است که نشان می‌دهد نگرانی‌ها درباره تبعات این قرارداد بی‌مورد است. این متن مشتمل بر ۹ بند و ۲ ضمیمه است؛ ضمیمه‌های این متن که توسط «دبیرخانه سازوکار عالی مشارکت جامع راهبردی ایران و چین» تنظیم شده، مشتمل بر اهداف سیاسی، عناوین اصلی برای برنامه همکاری‌های جامع ۲۵ ساله و اقدامات اجرایی است. آنچه در ویرایش نهایی متن این قرارداد تنظیم شده در خرداد ۱۳۹۹ با نام «برنامه همکاری‌های جامع فیما بین جمهوری خلق چین و جمهوری اسلامی ایران» مشهود است. اگر هر نسخه فارسی، انگلیسی و چینی آن دقیقاً با همین متن به تصویب برسد و اجرایی شود، حاوی چهار نکته کلیدی است که برخی نگرانی‌ها را نسبت به تبعات چنین قراردادی به شکل قابل ملاحظه‌ای رفع می‌کند. نکته نخست اینکه، دست‌کم مطابق با این پیش‌نویس، چین در ایران در همه

بخش‌ها، سرمایه‌گذاری و انتقال دانش خواهد کرد. این میزان سرمایه‌گذاری از سوی چین در حالی که در شرایط کنونی چین برای جلوگیری از تحریم حتی در صنایع عظیم نفتی ایران نیز سرمایه‌گذاری یا منابع ارزی چند ده میلیارد دلاری ایران را آزاد نمی‌کند، شگفت‌انگیز است و اگر اجرایی شود، تحولی اساسی برای ایران خواهد بود. نکته دوم آنکه در قرارداد ایران به جز مشوق‌هایی برای سرمایه‌گذاری و ایجاد زیرساخت توسط طرف چینی و همکاری در خلق مجموعه‌های صنعتی و تجاری و مجموعه اقدامات سیاسی، امنیتی و نظامی مشترک، هیچ خدمات یا امتیاز ویژه‌ای نظیر واگذاری بخشی از خاک ایران به چین برای اجرای این پروژه‌ها یا واگذاری امتیازهای انحصاری نمی‌دهد؛ بنابراین، دست کم با اجرایی شدن متن مورد اشاره ایران، چیزی از دست نخواهد داد و قرارداد به شکل قابل ملاحظه‌ای در راستای منافع ایران است. نکته سوم اینکه، این قرارداد عمدتاً حالت تفاهم‌نامه دارد و در آن ارقام و اعدادی درج نشده است. در واقع این سند همکاری، بیانگر راهبرد بلندمدت همکاری ایران و چین است و هر بند از متن اصلی یا ضمیمه‌های سه‌گانه نیاز به قراردادهای جداگانه‌ای برای اجرایی شدن دارد که آن قراردادهای حاوی جزئیات این توافق است؛ بنابراین، اگر حساسیتی باشد، باید درباره قراردادهایی صورت پذیرد که بعدها پس از تصویب این قرارداد برای اجرای بخش‌های مختلف میان ایران و چین منعقد شود. نکته چهارم آنکه، در این قرارداد ۲۵ ساله ضمانت اجرایی برای هیچ یک از دو طرف ایران و چین در نظر گرفته نشده است؛ بنابراین، هدف گذاری‌هایی که در این قرارداد و ضمانت صورت پذیرفته در هر مرحله از سوی طرفین می‌تواند اجرا نشود و اجرائش متوقف شود، مگر آنکه بعدها در چارچوب هر بند قراردادهای همکاری دارای ضمانت اجرایی تنظیم شود که قاعدتاً آن قراردادهای نیاز به ارزیابی‌های جداگانه‌ای دارد.

نقدی بر سیاست اقتصادی ایران و توافق ۲۵ ساله // مشکل بزرگ ایران در روابط خارجی، نداشتن برنامه اولویت‌بندی‌شده مشخص است این فقدان برنامه باعث شده که از تولید یا تأمین هواپیما تا تأمین مسکن یا قوت روزانه یا تهیه برنامه‌های فرهنگی یا الزامات تأمین امنیت تقریباً در یک سطح مورد توجه قرار گیرد. این عدم اولویت‌بندی باعث اتلاف وقت و منابع در سطح وسیع شده است و تا مشخص‌نشدن برنامه توسعه‌ای ایران جهت‌گیری اصلی سیاست خارجی مشخص نمی‌شود. قابل توجه است که بعد از انقلاب اسلامی شش برنامه توسعه در ایران تصویب شده است. میانگین انطباق رفتار دولت با این برنامه‌ها در بهترین شرایط ۵۲ درصد و کمترین آن نیز ۲۵ درصد بوده است. نتیجه آنکه تعهد به برنامه‌ریزی در ایران ضعیف است. واضح است که انتخاب چین برای یک برنامه ۴۰۰ میلیارد دلاری توسعه برای ۲۵ سال بدون یک پیوست امنیتی و سیاسی، کاری ناصحیح به نظر می‌رسد و پیوست امنیتی و سیاسی علی‌الاصول بر مبنای یک تحلیل و ارزیابی از روابط بین‌الملل در حال حاضر و محاسبه آینده آن شکل می‌گیرد. ارزیابی روابط و مناسبات چین و آمریکا نقطه آغازین هرگونه تحلیل سیاسی بین‌المللی در دوران کنونی است. اگرچه چین دائماً تکرار می‌کند که می‌خواهد تنها کشور خود را از نظر اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و اتحاد ملی بازسازی کند (رؤیای چینی آقای شی‌جین‌پین) و به هیچ‌وجه علاقه‌ای به رقابت با آمریکا درباره رهبری جهان یا صادرات ارزش‌های خود ندارد و نمی‌خواهد منشأ تصمیم‌گیری‌های این‌گونه باشد اما واقعیت آن است که جهان به سرعت به طرف شکل‌گیری یک نظام تصمیم‌گیری ارزشی نوین ژئوپلیتیکی پیش می‌رود. از نظر چین تنها کشوری که می‌تواند این رؤیا را با جلوگیری از انتقال تکنولوژی یا مانع‌شدن از جهانی‌سازی، جنگ ارزی و ممانعت از ارتباط بازارهای مالی به هم بزند آمریکا است؛ بنابراین بیشترین تلاش را خواهد کرد که دنیا به طرف دوقطبی شدن پیش نرود. این تلاش چین برای جلوگیری از درگیری با آمریکا پتانسیل بزرگ سیاسی برای توسعه کشورهایمانند ایران است. با ورود به برنامه درازمدت همکاری با چین، نظام سیاسی ایران پذیرفته است که در رقابت بین چین و آمریکا - که نقطه مرکزی تحلیل سیاسی بین‌المللی است - خود را در نزدیکی چین تعریف کند و در نتیجه در خطوط اصلی انرژی، امنیت سایبری و تکنولوژی‌های برتر و زیرساخت‌های مربوطه برای خود تعیین تکلیف کرده است. از آنجاکه چین به طرف مخاصمه

با آمریکا پیش نمی‌رود، لاجرم تعدیلاتی در روابط خارجی ایران نیز صورت خواهد گرفت. نمونه مشابه آن را در همکاری بلندمدت پاکستان با چین شاهد هستیم که باعث تعدیلاتی در سیاست خارجی منطقه‌ای آن کشور شده است. بنابراین با فرض ثابت بودن مناسبات درونی برنامه همکاری درازمدت با چین به نفع کشور و ملت ایران تمام خواهد شد و در صورت تعهد و اجرا یک نقطه عطف در سیاست خارجی محسوب می‌شود.

نتیجه گیری: با تاملی بر قرار داد ۲۵ ساله همکاری با چین، می‌توان به این قرارداد در قالب آنچه که از سوی مدافعان به عنوان ابتکاری از سوی ایران در راستای سرمایه‌گذاری بلندمدت و راهبردی یاد می‌شود و از سوی مخالفان قراردادی سراسر امتیازدهی، نگاه کرد که البته با عدم نهایی شدن جزئیات آن کماکان تحلیل‌ها با نقاط ضعف‌های فراوانی مواجه خواهند بود. اما آنچه مسلم این قرارداد همکاری نیز در صورت داشتن منافع مشترک هر دو طرف بویژه جمهوری اسلامی ایران که در شرایط تحریم‌های ظالمانه بین‌المللی بسر می‌برد می‌تواند گامی مهمی در توسعه اقتصادی و گره زدن امنیت جمهوری اسلامی به امنیت بین‌المللی قلمداد گردد. از این منظر، بی‌تردید توجه به اصل یک همکاری در نظام بین‌الملل با دیدگاهی واقع‌گرایانه می‌تواند اثربخشی مثبت آن را افزایش داده و پیامدها و تبعات منفی احتمالی را کاهش دهد؛ کما اینکه انعقاد چنین قراردادهایی که نشان از قدرت سیاسی و بین‌المللی و ضامن ثبات جمهوری اسلامی است، می‌تواند با دیگر کشورها که به فکر تعمیق روابط دو جانبه و تامین منافع مشترک هستند هم انجام بشود.

منابع دانشمند، مسعود (۱۳۹۹) قرارداد ۲۵ ساله ایران و چین به نفع اقتصاد کشور است؟ / از تجربه‌های تاریخی درس بگیریم؛ نشانی بازیابی اینترنتی:

<https://eghtesaad24.ir/fa/news/72398>

عامری، داود (۱۳۹۹) نگاه به شرق با چشمان باز؛ ملاحظات چند در خصوص قرارداد ۲۵ ساله ایران و چین، نشانی بازیابی اینترنتی:

<https://www.tasnimnews.com/fa/news/1399/04/31/2311484>

فتح الهی، عبدالرحمن (۱۳۹۹) سند همکاری ۲۵ ساله ایران و چین، «فرصت» یا «تهدیدی» برای منافع تهران، دیپلماسی ایران، نشانی بازیابی اینترنتی:

<http://irdiplomacy.ir/fa/news/1993103>

قزلو، میلاد (۱۳۹۹)، قرارداد ایران و چین و همکاری ۲۵ ساله: از توافق ایران و چین چه می‌دانیم، تجارت نیوز، نشانی بازیابی اینترنتی:

<https://tejaratnews.com/training>

کاجیان، امید (۱۳۹۹) نگاهی بر تاریخچه بدعهدی‌های چین / پکن تا چه اندازه قابل اعتماد است؟ نشانی بازیابی اینترنتی:

<https://borujerdtimes.ir/1399/04/23357>

ایران و چین چطور برای عقد قرارداد ۲۵ ساله به توافق رسیدند؟ / چین چقدر، چطور و در کدام حوزه‌ها در ایران سرمایه‌گذاری می‌کند؟ / مخالفان و موافقان قرارداد ۲۵ ساله را بشناسید، نشانی بازیابی اینترنتی:

<https://www.tabnak.ir/fa/news/991928>

واژگان کلیدی: تحلیل، قرار داد ۲۵ ساله، ایران، چین، زهرا شریف زاده

علل چرخش استراتژی چین به غرب آسیا

فاطمه خادم شیرازی / پژوهشگر و مدرس دانشگاه جامع علمی کاربردی / مرکز بین‌المللی مطالعات صلح – IPSC

جایجایی قدرت در مورد ساختار آتی نظام بین الملل، سبب شکل گیری نظام چند قطبی در جهان خواهد شد. جوزف نای جایجایی قدرت در قرن ۲۱، را به دو صورت انتقال و انتشار قدرت بیان می کند. او انتقال قدرت از یک کشور مسلط به کشوری دیگر، را یک رویداد آشنای تاریخی می داند، اما انتشار قدرت، یک فرآیند جدیدتری است. نشریه آمریکایی فارین افرز در یک تحلیل، نظام جهانی شکل گرفته پس از جنگ جهانی دوم را در آستانه فروپاشی و بدون رهبر پیش بینی می کند. و دولت ترامپ را به خاطر از بین بردن استقرار و امنیت در جهان، با تضعیف پیمان ناتو، تفکیک اتحادیه اروپا، عقب نشینی از سازمان ملل متحد، از میان بردن ارزش های لیبرالیسم، حقوق بشر و دموکراسی مورد سرزنش قرار می دهد. در حال حاضر آمریکا و چین دو قطبی هستند که مورد توجه کشورهای جهان قرار دارند. چین از سال ۲۰۱۸ جایگاه اول اقتصادی را کسب کرده، و در عرصه ی جایجایی قدرت در جهان در اولویت اول قرار دارد. اما پیش بینی می شود تا سال ۲۰۵۰ جهان با محوریت کشورهای چین، هند، آمریکا، ژاپن، روسیه و... به سمت چند قطبی شدن خواهد رفت. جوزف نای معتقد است آمریکا باید قدرت را به چین انتقال دهد، تا بتواند رقابت و همکاری در مناسبات دو کشور را، راهبردی تر کند تا از این منظر، توان کنترل تهدیدات ناشی از انتشار قدرت را ممکن سازد. زیرا آمریکا تحت تاثیر انقلاب اطلاعات و جهانی شدن، قادر به دستیابی به همه اهداف بین المللی خود نمی باشد، و نیاز به همکاری دیگران دارد. تغییرات جهانی آب و هوا، مواد مخدر، تروریسم، تهدیدات سایبری ناشی از پراکندگی قدرت، همکاری قدرت بزرگی نظیر چین، می تواند آمریکا را به اهدافش نزدیک کند. اما آمریکا در راستای تفکر قدرت یک قطبی در جهان، نگران تبدیل شدن چین به یک قطب نیرومند اقتصادی است، و سپس قدرت نظامی است که بر جهان مسلط شود. لذا سعی دارد با چرخش به سمت شرق آسیا، راه را بر چین دشوار سازد. در مقابل سیاست چین، ناشی از پیشرفت های داخلی و تحولات درونی قدرت است، و لذا نفوذ در غرب آسیا پاسخی به سیاست چرخش آمریکا به شرق آسیا و نزدیک شدن به مرزهای چین است. چین با استفاده از سیاست چرخش سیاسی آمریکا به بهانه ی کاهش هزینه ها در غرب آسیا و تمرکز بر مهار چین، و از دست دادن متحدان خود، با سیاست حق تعیین سرنوشت و عدم مداخله و احترام به حاکمیت ملی کشورها توانسته، مشارکت این کشورها، از جمله ایران را بدست آورد. چین به دلیل نداشتن سابقه سیاسی، تاریخی و استعماری در غرب آسیا، توانسته اعتماد کشورهای این منطقه را به گونه ای جلب کند، که مورد انتقاد رقبا قرار نگیرد. تفکر راهبردی چین در غرب آسیا، با انگیزه های اقتصادی و بر مبنای سیاست اقتصادی کشورش برنامه ریزی شده و سیاست کشورهای منطقه تاثیری در آن ندارد. همین سیاست سبب شده که چین بدون کمترین تنش در تمام کشورها از جمله کشورهای غرب آسیا نفوذ کند. و برای حفظ امنیت اقتصادی و تثبیت خود، فقط با دولت های با ثبات ارتباط داشته باشد. در همین راستا چین با ۱۷۷ میلیارد دلار سرمایه گذاری در کشورهای حوزه خلیج فارس، و پیمان همکاری با ۱۷ کشور عربی، به دنبال گسترش نفوذ سیاست خارجی و منافع اقتصادی خویش در آسیای غربی و خاورمیانه است. چون کشور چین مصرف کننده ی ۲۰ درصد انرژی دنیا است، و روزانه ۶ میلیون بشکه نفت که نزدیک به ۵۱ درصد از ۴ کشور در غرب آسیا، و ۴۰ درصد گاز طبیعی مصرفی از قطر و یمن تأمین می کند. چین گرچه بزرگ ترین وارد کننده نفت از غرب آسیاست، اما کشورهای ثروتمند نفتی، برای او یک بازار بزرگ فروش کالای مصرفی هستند. اکثر کشورهای غرب آسیا شریک اقتصادی چین می باشند. چین برای گسترش روابط و اتحاد و استراتژیک در غرب آسیا، کشورهای عربستان سعودی، پاکستان، ایران، مصر و ترکیه را در اولویت قرار داده، و با سیاست باقی ماندن در لیست کشورهای در حال توسعه، کشورش را از معرض بازخواست کشورهای توسعه یافته دور کرده است. و برای رقابت ساختاری و ایمن ماندن از اختلال آمریکا، در تأمین انرژی از کشورهای غرب آسیا، با سرمایه گذاری در زیرساخت های انرژی، تعامل با کشورهای منطقه و حوزه نظامی، با ابتکار طرح "یک کمربند یک جاده" شرکت های چینی را در غرب آسیا افزایش داده است. دو مولفه اصلی این راهبرد عبارت از کمربند اقتصادی جاده ابریشم نوین

و جاده دریایی ابریشم است. هدف از کمربند اقتصادی «جاده ابریشم نوین» اتصال چین به اروپا به واسطه آسیای مرکزی و غربی است و مؤلفه دوم «جاده ابریشم دریایی» است که چین را به کشورهای آسیای جنوب شرقی، آفریقا و اروپا متصل می‌کند. در این راستا چین به طور خاص ۶۵ کشور را به عنوان هدف سرمایه‌گذاری زیرساختی تعیین کرده است. چینی‌ها در انعقاد قراردادهای مشارکت با کشورها این پارامترها، منفعت اقتصادی، موقعیت جغرافیایی، جایگاه منطقه‌ای و ژئوپلیتیک، شباهت نوع نظام اقتصادی و سیاسی، بعد ایدئولوژیک و نگاه به نظم بین‌المللی و فاصله را لحاظ می‌کنند. اما دولت آمریکا و برخی از اروپایی‌ها به دلیل نفوذ چین در سراسر دنیا سعی می‌کنند با جریاناتی چون تجزیه طلبی داخلی منافع اقتصادی چین را خدشه دار کنند. و از طرفی آمریکا علاوه بر تحریم‌های تجاری علیه چین، با بیان واژه حزب کمونیست چین دست به تخریب این کشور در مقابل لیبرال‌ها بزند. این در حالی است که چندین دهه شرکت‌های آمریکایی از تولیدات چین بهره‌مند شده، و چین هم اوراق بهادار خزانه داری آمریکا را در حجم وسیع خریداری کرده است.

چشم انداز // چین در ۲۰ سال اخیر توانسته در بازار انرژی، تجارت و بازار فروش کالا، سرمایه‌گذاری و جذب سرمایه، تبادلات تکنولوژی در غرب آسیا نفوذ و روابط خود را گسترش دهد. با چرخش آمریکا از غرب آسیا به شرق آسیا، چین به عنوان تنها بازیگر اقتصاد منطقه‌ای شناخته خواهد شد. این نقطه‌ای عطفی در سیاست خارجی است، که او را به یک کنشگر فعال تبدیل خواهد کرد و از این راه ضمن تأمین امنیت اقتصادی، به قدرت‌نمایی نیز خواهد پرداخت. اما چین اگر بخواهد جایگزین آمریکا در غرب آسیا شود، باید تعهدات گسترده‌ای را بپذیرد، و حاضر به پرداخت هزینه در روند توسعه اقتصادی کشورش باشد. به نظر می‌رسد کشورها در مبادله کالاهای تجاری از چین، امنیت اقتصادی بیشتری داشته تا سرمایه‌گذاری با عنوان پروژه‌های مشارکت و توسعه. چون سابقه چین برای ایجاد و تقویت زیرساخت کشورها، از طریق قراردادهای مشارکت و پرداخت وام‌های کلان و سنگین و دریافت سودهای بالاتر از بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول و گروه پاریس، کشورها را به مرز بدهکاری کشانده است. و گاهی با تعهدات مشارکت، پروژه‌ها را به عنوان ضمانت در قراردادهای در نظر گرفته، و بعضاً این پروژه‌ها یا زود بازده نبوده یا اساساً بازدهی نداشته‌اند. قراردادهای چینی‌ها به دو صورت دولتی و شرکت‌های خصوصی با سیستم مالی غیر شفاف بسته می‌شود به گونه‌ای که بعضی کشورها مجبور می‌شوند منابع استراتژیک خود را در اختیار چین قرار دهند. انتقاد اخیر از جانب هند موبد این مطلب است که قراردادهای منعقد شده توسط چین با دیگر کشورها شفاف نبوده و هزینه مشارکت در طرح‌های توسعه زیرساخت‌ها به صورتی است که کشورها قادر به بازپرداخت دیون خود نیستند. بیش از نیمی از کشورهای چینی که این طرح را پذیرفته‌اند، نظیر لائوس، سطح اعتباری پایین‌تر از میزان سرمایه‌گذاری پروژه‌ها دارند و قادر به بازپرداخت دیون خود نیستند. این پروژه‌ها عمدتاً توسط شرکت‌ها و کارگران چینی اجرا می‌شود که نمی‌تواند سطح اشتغال زایی در کشورها رانیز ارتقا یا تقویت نماید. چرخش آمریکا به شرق آسیا برای تضعیف قدرت چین، در واقع یک تهدید امنیتی خواهد بود. به نظر می‌رسد چین ترجیح می‌دهد تا غرب آسیا از ناپایداری سیاسی خصوصاً متحدین آمریکا برخوردار باشد تا توان بیشتری از آمریکا صرف شود و نتواند امنیت او را در شرق آسیا خدشه دار کند. با خروج آمریکا از منطقه غرب آسیا، منافع تجاری چین به خصوص منافع انرژی آن مورد تهدید قرار گرفته و مجبور به حضور فعال‌تری در منطقه خواهد شد، این برای چین هزینه‌ی مضاعفی خواهد داشت و رشد اقتصادی آن را تحت تأثیر قرار می‌دهد. چون چین تا کنون از جتر امنیتی آمریکا در منطقه بدون هیچ گونه هزینه‌ای نفع برده است. زیرا برخورداری از یک روابط خوب با آمریکا، برای تداوم توسعه اقتصادی چین حیاتی است. لذا چین قصد ندارد در روابطش با آمریکا چالش ایجاد کند. اما شروع جنگ‌های سرد آمریکا علیه چین، نشان دهنده اعتراف و اذعان آن به افزایش قدرت چین در سطح جهان و ناتوانی آمریکا از رقابت با آن است. از طرفی آمریکا برای حفظ ثبات و تأمین امنیت منطقه شمال شرق آسیا، و همچنین کل منطقه اوراسیا باید با چین وارد مذاکره و گفت‌وگو شود. آمریکا می‌داند رشد قدرت نظامی چین، و

نیروی هسته ای اوکه عمدتا قابلیت بازدارندگی دارند. تهدیدی علیه آمریکا نیست. و فقط قدرت نظامی چین، در سطح منطقه ای باقی خواهد ماند. بنا بر پیش‌بینی آژانس بین‌المللی انرژی، تا سال ۲۰۲۰ چین رتبه اول را در مصرف نفت خواهد داشت. و در همان سال، ۹۰ درصد از انرژی وارداتی آن می باید از خلیج فارس تامین شود. لذا برای رشد اقتصادی که مهم ترین هدف چین و تعیین کننده جهت گیری سیاست خارجی این کشور است، غرب آسیا به دلیل موقعیت جغرافیایی، منابع طبیعی و بازار مناسب فروش کالا، به عنوان بخشی از یک استراتژی کلان در راستای اهداف اقتصادی چین قرار دارد. چین برای تامین انرژی خود با توجه به چند قطبی شدن جهان به قراردادهای طویل المدت با کشورهای نفت خیز آسیای غربی احتیاج دارد.

- جهان اقتصاد:

سرمایه گذاری آرامکو در پالایشگاه چین متوقف شد

مریم بادی/ به گزارش جهان اقتصاد به نقل از ایسنا، منابع آگاه به بلومبرگ گفتند چین به ساخت این پروژه ادامه خواهد داد و جوینت ونچری که آرامکوی سعودی ۲۵ درصد در آن سهم دارد، گزینه ای برای آینده خواهد ماند. آرامکوی سعودی در فوریه سال ۲۰۱۹ توافق را برای تشکیل بزرگترین سرمایه گذاری مشترک چینی-خارجی با شرکتهای نورینکو و پانجین سینسن به منظور ساخت یک مجتمع پالایش و پتروشیمی یکپارچه در چین امضا کرد. این مجتمع ۱۰ میلیارد دلاری پالایشگاهی به ظرفیت ۲۰۰ هزار بشکه در روز خواهد داشت و آرامکو قرار بود ۷۰ درصد از خوراک نفت خام این مجتمع را تامین کند و بنا بود فعالیت این مجتمع در سال ۲۰۲۲ آغاز شود. آرامکوی سعودی سال گذشته قراردادهای متعددی را برای تضمین تقاضای آتی برای نفت عربستان امضا کرد. با این حال امسال سقوط قیمتها و تقاضا برای نفت، برنامه های شرکتهای نفت بزرگ شامل آرامکو را بهم ریخته و این تولیدکنندگان با سقوط درآمد، سود و جریان نقدینگی مواجه شده اند. شرکت آرامکو در سه ماهه دوم همزمان با اعلام سقوط بی سابقه سود، در هزینه سرمایه و فعالیتهایش تغییراتی داد. سود خالص آرامکو در سه ماهه دوم امسال ۷۲.۴ درصد کاهش یافت و به ۲۴.۶ میلیارد ریال سعودی معادل ۶.۵۷ میلیارد دلار در مقایسه با ۹۲.۶ میلیارد ریال در مدت مشابه سال گذشته رسید. بر اساس گزارش اوپل پرایس، اگر قیمت نفت برنت در حدود ۴۵ دلار در هر بشکه بماند، آرامکو هزینه سرمایه بین ۲۰ تا ۲۵ میلیارد دلار را در فاصله سال ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۳ هدف خواهد گرفت.

- ایران اکونومیست:

چین ۲۷ میلیون بشکه نفت از آمریکا وارد می‌کند

ایران اکونومیست- چین نفتکش‌هایی را رزرو کرده که قادرند طی ماه آینده ۲۷ میلیون بشکه نفت خام را از آمریکا وارد کنند. به گزارش بلومبرگ، این میزان واردات برای چین یک رکورد محسوب خواهد شد و این در حالی است که تنش‌ها مابین طرفین تشدید شده و پکن در راستای پایبندی به تعهدات خود تحت توافق تجاری که سال گذشته با واشنگتن منعقد کرد، اقدام به چنین کاری خواهد کرد. چین متعهد است که در سال جاری حدود ۱۸.۵ میلیارد محصولات انرژی مازاد از آمریکا خریداری کرده و این مبلغ سال آینده نیز ۳۲.۹ میلیارد دلار خواهد بود. محصولات مذکور از نفت خام و گاز طبیعی مایع تا زغال سنگ و فرآورده‌های نفتی متغیر است. با این حال، پاندمی ویروس کرونا تقاضای جهانی را از هم پاشیده است؛ تقاضایی که به مصرف این محصولات کمک می کرد و حالا پکن برای پایبندی به تعهدات خود کار به مراتب سخت‌تری پیش رو دارد. حتی پیش از پاندمی در خصوص توانایی چین برای خرید این میزان محصولات انرژی ابهاماتی وجود داشت. افزایش موجود انبارهای نفت و گاز طبیعی مایع و همچنین

قیمت به مراتب بالاتر گاز آمریکا از جمله عوامل این ابهامات تلقی می‌شد. اما نکته جالب توجه این است که با وجود این موضوع، مجموع واردات نفت چین در نیمه نخست سال بیشتر از زمان مشابه سال گذشته بود. در واقع براساس آمارها، چین به طور میانگین روزانه ۱۰.۷۸ میلیون بشکه نفت از آمریکا وارد کرده که با وجود پاندمی، در مقایسه با سال ۲۰۱۹، ۱۰ درصد بیشتر است. همچنین واردات نفت چین از آمریکا نیز افزایش یافته به طوری که یکن در نیمه نخست سال ۵ میلیون تن یا معادل روزانه بیش از یک میلیون بشکه نفت وارد کرده که در مقایسه با رقم سال گذشته بیشتر است اما نسبت به توافق انجام شده با واشنگتن همچنان رقم پایینی محسوب می‌شود. چین تا ماه ژوئن تنها حدود پنج درصد از تعهدات خرید را انجام داده که معادل خرید محصولات انرژی به ارزش ۱.۲۹ میلیارد دلار است.

- خبرگزاری تسنیم:

جراغ سبز چین به حضور دو شرکت علمی-فناوری در بازار بورس

سازمان بورس چین ثبت دو شرکت فعال در حوزه نوآوری، علم و فناوری را برای عرضه اولیه در بازار بورس این کشور تأیید کرده است. به گزارش **خبرگزاری تسنیم** به نقل از شینهوا، سازمان بورس چین ثبت دو شرکت فعال در حوزه نوآوری، علم و فناوری را برای عرضه اولیه در بازار بورس این کشور تأیید کرده است. براساس اعلام کمیسیون تنظیم مقررات اوراق بهادار چین، نام شرکت فناوری "آی ری" iRay که در شانگهای مستقر است و شرکت "پیک اینکورپوریتد" Peak Incorporated در سوزو در استان جیانگ سو در شرق چین، در فهرست شرکت های نوآوری و علمی-فناوری بورس اوراق بهادار شانگهای، موسوم به "بازار استار" STAR جای خواهند گرفت. این دو شرکت و نمایندگان آنها تاریخ های عرضه اولیه عمومی خود را تأیید و پس از هماهنگی با سازمان بورس، امیدنامه خود را منتشر خواهند کرد. بازار STAR که در ژوئن سال گذشته افتتاح شد و به منظور پشتیبانی از شرکت های فعال در بخش فناوری های پیشرفته و نوظهور طراحی شده است، معیارهای مربوط به حضور در لیست نمادها را سهولت بخشیده اما الزامات بالاتری را برای افشای اطلاعات اتخاذ کرده است. انتهای پیام /

- ایسنا:

تغییر استراتژی نفتی چین در خاورمیانه

در حالی که آمریکا نفوذ خود در خاورمیانه را از طریق همکاری‌های دیپلماتیک و اتحادهای نظامی برقرار کرده، چین با استفاده از منابع مالی عظیم خود رویکرد متفاوتی را در پیش گرفته است. به گزارش ایسنا، این قدرت آسیایی که بزرگترین وارد کننده نفت خام جهان است، از کشورهای عربی بزرگ و کوچک نفت خریداری کرده و این رابطه به چین اجازه داده است همکاری های اقتصادی با کشورهای حاضر در این منطقه استراتژیک را بدون درگیر کردن خود با امور داخلی آنها داشته باشد. با این حال شیوع پاندمی کووید ۱۹ روی استراتژی موفق تاثیر گذاشته است. گردشگری در پی شیوع این پاندمی فلج شد و نیاز چین به سوخت های فسیلی کاهش پیدا کرد. در طول فصل بهار مقامات چینی شمار زیادی از پروازهای بین‌المللی را برای جلوگیری از شیوع بیماری ممنوع کردند و مسافرت‌های داخلی و خارجی چین بسیار پایین‌تر از آمار دوران پیش از شیوع ویروس کرونا ماند. کندی کوتاه‌مدت اقتصاد چین که نتیجه قرنطینه کامل این کشور برای مهار شیوع کرونا بود نیاز به واردات نفت را کاهش داد. اگر چه شرکت‌های چینی به واردات حجم زیادی نفت از عربستان سعودی و سایر تولیدکنندگان برای استارت زدن احیای اقتصادی چین ادامه داده اند اما سقوط قیمت نفت پس از کاهش تقاضا باعث شد بسیاری از صادرکنندگان نفت

خاورمیانه برای تامین هزینه های خود با مشکل روبرو شوند. قیمت نفت آمریکا در آوریل به پایین صفر سقوط کرد و فروشندگان نفت مجبور شدند برای خرید نفت به مشتریانشان پول بپردازند. صندوق بین المللی پول در ژوئیه پیش بینی کرد صنعت انرژی خاورمیانه امسال ۲۷۰ میلیارد دلار درآمد از دست خواهد داد. چین ممکن است در آینده نزدیک روی هزینه برای سوخت های فسیلی صرفه جویی کند اما روابط این قدرت آسیایی با شماری از تولیدکنندگان انرژی عرب ممکن است در بلند مدت دچار تغییراتی شود. چین در سال ۲۰۱۸ از کویت، عمان و عربستان سعودی بیش از هر کشور دیگری نفت وارد کرد و خریداران چینی همکاری قابل توجهی هم با قطر و امارات متحده عربی داشتند. این کشورها از یک مشتری مطمئن سود بردند و چین هم جای پای خود را در خلیج فارس محکم کرد. امروز حتی کشورهای عربی ثروتمند تاثیر کاهش خرید چین را احساس می کنند. عمان که زمانی از درآمدهای حاصل از صنعت انرژی خود برای تامین رفاه کشور استفاده می کرد ممکن است اکنون به دلیل پیامدهای اقتصادی شیوع ویروس کرونا مجبور به دریافت کمک مالی از همسایگانش باشد. پروژه های مشترک که چین برای توسعه نفوذ خود در خاورمیانه مورد استفاده قرار داده بود مانند پارک صنعتی شهر دقم عمان ممکن است در بحبوحه افول گسترده شراکت های اقتصادی چین در سراسر منطقه به نتیجه نرسد. تاثیر کاهش تقاضای چین برای انرژی به فراتر از منطقه خلیج فارس انعکاس پیدا خواهد کرد. چین در سال ۲۰۱۸ به بزرگترین خریدار نفت از یمن و دومین خریدار بزرگ نفت عراق و لیبی تبدیل شد. با این حال عربستان سعودی، امارات متحده عربی و سایر تولیدکنندگان بزرگ انرژی به منظور پر کردن خزانه شان و تحمل دوران رکود ناشی از پاندمی به صادرات شان متکی هستند. چین به عنوان مشتری سوخت های فسیلی نیاز چندانی به نفت عراق، لیبی یا یمن ندارد. دومین اقتصاد بزرگ جهان همواره قادر بوده برای تامین نفت به منابع دیگر مراجعه کند با اینحال چین به عنوان یک قدرت بزرگ به تجارت بین المللی به عنوان راهی برای تحکیم منافع خود در صحنه نمایش ژئوپلیتیکی استفاده کرده است. با توجه به اینکه چین حضور نظامی حداقلی در خاورمیانه دارد، خرید نفت مسیر منطقی تری برای پیگیری نفوذ پکن در این منطقه فراهم می کند. حتی مشاهده کنار کشیدن اقتصادی چین از جهان عرب ممکن است به منزله فرصتی برای سایر کشورهای آسیایی علاقمند به توسعه حضور در خاورمیانه باشد. هند در حال حاضر سرگرم پیشبرد چنین طرحی است. مقامات هندی به امارات متحده عربی متمرکز شده اند که سال گذشته ۶۰ میلیارد دلار تجارت با هند داشت. ژاپن و کره جنوبی که از رقیبان چین و واردکنندگان بزرگ نفت از خاورمیانه هستند، نیز ممکن است بخواهند از این وضعیت به نفع خود بهره برداری کنند. چین همچنان برتری بزرگی نسبت به رقیبان آسیایی و غربی خود دارد. مقامات چینی سیاست خارجی خود را بر مبنای عدم مداخله در امور داخلی کشورها بنا کرده اند و از انتقاد از اقدامات سایر کشورها تا زمانی که این کشورها رونده مشابه را در قبال چین در پیش بگیرند خودداری می کنند. مداخله های دیپلماتیک و نظامی روسیه و آمریکا در خاورمیانه هر دو کشور را قادر ساخته نفوذ بالایی در این منطقه به دست بیاورند اما این ماجرا جویی ها دشمنان زیادی برای مقامات آمریکایی و روسی تراشیده است. بر اساس گزارش هلنیک شیبینگ نیوز، چین از سوی دیگر دریافته که کشورهای عربی معدودی با نفوذ اقتصادی این کشور مخالفت دارند. این رویکرد در سیاست خارجی ممکن است به چین اجازه دهد تاثیر ویروس کرونا بر شراکت هایش در جهان عرب را پشت سر بگذارد. انتهای پیام

- جام نیوز:

عربستان پروژه ۱۰ میلیارد دلاری ساخت پالایشگاه در چین را معلق کرد

شرکت نفت دولتی آرامکوی عربستان تصمیم گرفته سرمایه گذاری ده میلیارد دلاری در تاسیسات پالایش نفت در استان لیائونینگ در شمال شرق چین را متوقف کند. به نظر می رسد دورنمای نامطمئن بازار یکی از دلایل اخذ این

تصمیم بوده است. به گزارش سرویس اقتصادی جام نیوز، شرکت نفت دولتی آرامکو عربستان یک قرارداد ده میلیارد دلاری برای ساخت یک مجتمع پالایشی و پتروشیمی در چین را معلق کرده است تا بتواند با کاهش هزینه های خود از عهده مقابله با قیمت پایین نفت برآید. شرکت آرامکو تصمیم گرفته سرمایه گذاری در این تاسیسات نفتی در استان لیائونینگ در شمال شرق چین را متوقف کند. این تصمیم پس از مذاکره با شرکای چینی گرفته شده است. به نظر می رسد دورنمای نامطمئن بازار یکی از دلایل اخذ این تصمیم بوده است. هیچ کدام از طرفین قرارداد اظهار نظری در مورد این خبر نکرده اند. کاهش قیمت نفت و تاثیر همه گیری ویروس کرونا بر تقاضای انرژی، محاسبات شرکت های انرژی در مورد پروژه هایشان در سراسر جهان را تغییر داده است. آرامکو قصد دارد هزینه های سرمایه ای خود را به شدت پایین بیاورد. این شرکت تلاش می کند در ببحوجه کاهش قیمت نفت و افزایش بدهی، ۷۵ میلیارد دلار سود سهام خود را حفظ کند. منابع مالی دولت عربستان که بخش اصلی این سود را دریافت می کند، به شدت تحت فشار قرار گرفته است. این قرارداد مشترک در زمان حضور محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان در پکن در فوریه سال گذشته میلادی امضا شده و در آن زمان یک قرارداد برجسته با یک شریک مهم معرفی شده بود. عربستان سعودی قصد داشت سهم بازار خود را در آسیا افزایش دهد و چین را هم تشویق می کرد در عربستان سرمایه گذاری کند. قرار بود عربستان سعودی طبق این قرارداد، ۷۰ درصد از نفت خام مورد نیاز برای این پالایشگاه با ظرفیت ۲۰۰ هزار بشکه در روز را تأمین کند. پالایشگاه های سراسر جهان از کاهش تقاضا به خاطر همه گیری ویروس کرونا ضربه سختی خورده اند و حاشیه سود آنها به شدت پایین آمده است. آرامکو عربستان همچنین اوایل سال جاری میلادی در حال مذاکره با شرکت نفت دولتی اندونزی در مورد یک پروژه توسعه پالایشگاهی بود ولی این مذاکرات بدون امضای هیچ قراردادی به پایان رسید و شرکت نفت اندونزی به دنبال شریک دیگری است. تسنیم

- اقتصاد آنلاین:

اقتصاد آنلاین گزارش می دهد؛ یک سوم خودروهای جهان در چین تولید می شود/ روند تولید خودروی کشورها در سال های اخیر

علی رغم اینکه میزان تولید خودرو در نقاط مختلف جهان رو به کاهش است، این آمار در برخی کشورهای آسیایی در حال رشد بوده که در صدر آنها چین قرار دارد و در حال حاضر یکی از هر سه خودروی جهان در این کشور تولید می شود. اقتصاد آنلاین - مهسا نجاتی؛ تقریباً یکی از سه خودروی تولید شده در سراسر جهان (۲۲ درصد) در سال ۲۰۱۹ در کارخانجات چین بود. همانطور که در ارقام ارائه شده توسط انجمن تولیدکنندگان خودرو OICA مشاهده می شود، در جهان تعداد خودروهای کمتری نسبت به سال ۲۰۱۴ تولید می شود، اما چندین بازار آسیایی توانستند حجم تولید خود را افزایش دهند. گفتنی است که هند یکی از بیشترین افزایش ها را نشان داد؛ تقریباً ۱۵ درصد در پنج سال و تولید سالانه ۳٫۶ میلیون خودرو. بیشترین کاهش در صنعت خودروسازی بیمار آمریکا دیده شد که در بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹، ۴۰ درصد از تولید داخلی خود را از دست داد. آلمان نیز تعداد خودروهای کمتری در کشور خود تولید می کند، اما تولیدکنندگان آلمانی مانند فولکس واگن، بخشی از عامل افزایش تولید در چین هستند. در سال ۲۰۱۹، بازار چین حدود ۲۹ درصد از کل فروش فولکس واگن را به خود اختصاص داد. تغییر محل های تولید تنها یکی از جنبه های بین المللی سازی صنعت خودرو محسوب می شود. دانش عملی نیز به همراه ورود تولیدکنندگان به سرمایه گذاری های مشترک با سایر شرکتهای آسیایی یا چینی، با تولید همراه می شود، که معمولاً انتقال فناوری را نیز به دنبال دارد.

پکن و تهران برای فرار از فشارهای واشنگتن تلاش می کنند / همکاری ایران و چین در گرو نوع رابطه با آمریکا

کد: ۱۹۹۳۷۱۸ / جنگ تجاری، اعمال تعرفه بر پکن و فشار اقتصادی بر تهران نتوانسته است خواسته های ترامپ را محقق کند و تحولات اخیر نشان می دهد که چین و ایران اشتراکاتی را یافته اند. آمریکا به احتمال زیاد با این توافق مخالفت خواهد کرد. با توجه به وضعیت مالی نامناسب ایران، روشن است که این کشور از قدرت چانه زنی زیادی در توافق با چین برخوردار نیست و سند همکاری ۲۵ ساله بیشتر به نفع چین خواهد بود. حضور شرکت های چینی در ایران به معنای افزایش حضور و نفوذ چین در سیاست خارجی تهران است. نویسنده: امید شکری کله سر / دیپلماسی ایرانی: افزایش همکاری های پکن و تهران به طور مستقیم منافع آمریکا را هدف قرار داده و روابط هر دو کشور را با واشنگتن بدتر کرده است. ایران سال ها از ذخایر غنی انرژی خود به عنوان اهرمی در روابط دیپلماتیک با همسایگان و دیگر کشورها استفاده کرده است. چین نیز سرمایه گذاری در بخش های نفت و گاز کشورهای تولید کننده را بهترین راه ممکن برای کاهش مخاطرات خود در بخش انرژی می داند. امنیت تأمین نفت تأثیری مستقیم بر رشد اقتصادی قدرتمند چین دارد. پس از اعلام خبر توافق ۲۵ ساله ایران و چین، بسیاری از مردم، کارشناسان و رسانه ها در این باره ابراز نگرانی کرده اند. ده هدف اصلی این قرارداد عبارتند از: توسعه همکاری های دوجانبه اقتصادی و تجاری، تعامل بخش خصوصی و مناطق آزاد؛ افزایش قابل توجه در حوزه های فن آوری و گردشگری؛ همکاری های راهبردی در حوزه های اقتصاد، دانشگاه و فن آوری؛ بازنگری در همکاری های اقتصادی، حمایت از مواضع طرف مقابل در مجامع منطقه ای؛ همکاری بین المللی در مبارزه با تروریسم؛ توسعه همکاری نظامی و همکاری در سایر زمینه ها. در این رابطه نشریه امریکایی نیویورک تایمز در گزارشی ضمن انتشار برخی از جزئیات توافق، تأکید کرد این همکاری ضربه ای جدی به سیاست های ضد ایرانی و تهاجمی ترامپ است و زمینه را برای سرمایه گذاری چندمیلیارد دلاری چین در بخش های اقتصادی و نظامی ایران فراهم و مشارکت چین در بخش های بانکدار، ارتباطات، بنادر، خطوط ریلی و ده ها طرح دیگر را تقویت می کند. در ادامه گزارش نیویورک تایمز آمده است، چین نیز در قبال این طرح ها، تخفیف قابل توجهی در نفت ایران برای ۲۵ سال می گیرد. بر اساس این سند، اقدامات عملی و پژوهشی مشترک در زمینه توسعه تسلیحاتی و تبادل اطلاعات برای مبارزه با تروریسم، قاچاق انسان و مواد مخدر و جرایم فرامرزی افزایش می یابد. منتقدان بر این باورند چین ایران را در شکل تازه ای از استعمارگری بدهکار خود خواهد کرد و تفاوت ها در تاریخ، منافع، جغرافیا، مذهب، قومیت و فرهنگ دو کشور را نادیده می گیرد. در حالی که واشنگتن برنامه ای برای پایان دادن به تحریم های ایران ندارد و ایران نیز زیر بار گفت و گوی مستقیم با آمریکا نمی رود، این توافق می تواند خبر خوبی برای تهران باشد که برای نجات اقتصاد خود تلاش می کند. تهران برای تقویت اقتصاد خود و به حداقل رساندن آثار سیاست فشار حداکثری آمریکا به سرمایه گذاری چین نیاز دارد و چین هم نیازمند نفت، منابع طبیعی و بازار ایران است. در چنین شرایطی، هر دو طرف برای ایجاد روابط و همکاری های نزدیک تر و جدی تر اصرار دارند. روابط ایران با چین پس از انقلاب افزایش یافت. در دوره ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد، در سایه برنامه «نگاه به شرق» این همکاری ها افزایش یافت. خروج بسیاری از شرکت های چینی از صنعت انرژی ایران در پی تحریم های اوپاما باعث ایجاد وقفه در طرح های نفت و گاز ایران و در نهایت از دست رفتن بخش زیادی از سهم ایران در بازارهای منطقه ای و جهانی انرژی شد. در نتیجه تحریم های اوپاما، صادرات محصولات پتروشیمی ایران به چین افزایش یافت. ایران امیدوار است دوباره صادرات این محصولات را به چین افزایش دهد. آمریکا و چین در ژانویه گذشته پس از ۱۸ ماه جنگ تجاری، توافقی را برای کاهش تعرفه تجارت دو کشور امضا کردند. با وجود امضای این توافق، برخی

اختلافات این قدرت های اقتصادی جهان همچنان حل نشده باقی ماند. به تازگی و در پی تصویب قانون امنیت هنگ کنگ از سوی چین، تنش های میان آمریکا و چین دوباره بالا گرفته است. جنگ تجاری، اعمال تعرفه بر پکن و فشار اقتصادی بر تهران نتوانسته است خواسته های ترامپ را محقق کند و تحولات اخیر نشان می دهد که چین و ایران اشتراکاتی را یافته اند. آمریکا به احتمال زیاد با این توافق مخالفت خواهد کرد. با توجه به وضعیت مالی نامناسب ایران، روشن است که این کشور از قدرت چانه زنی زیادی در توافق با چین برخوردار نیست و سند همکاری ۲۵ ساله بیشتر به نفع چین خواهد بود. حضور شرکت های چینی در ایران به معنای افزایش حضور و نفوذ چین در سیاست خارجی تهران است. با وجود برخی اشتراکات میان منافع ملی آمریکا و چین و همراهی چین با برخی از تحریم های آمریکا ضد برنامه هسته ای ایران، رقابت آمریکا و چین در سال های پیش رو بالا خواهد گرفت و چین اولویت اصلی آمریکا در سیاست خارجی خواهد بود. سیاست واشنگتن در قبال پکن بر روابط ایران و چین اثر خواهد گذاشت و حضور و نفوذ پکن را در خاورمیانه تقویت خواهد کرد. وابستگی بیشتر میان ایران و چین در کنار تنش ها در روابط واشنگتن و تهران می تواند موجب شود ایران از توافق ۲۵ ساله با چین سود بیشتری به دست آورد. تنش زدایی از سیاست خارجی به تهران فرصت می دهد از موقعیت جغرافیایی مطلوب خود بهره برداری کند و با همسایگان و قدرت های بزرگ تعامل کرده و اقتصاد خود را تقویت کند. در صورت اجرایی شدن توافق ۲۵ ساله، ایران می تواند از منابع مالی شرکت های چینی برای تکمیل طرح های نیمه تمام خود و در نتیجه افزایش ظرفیت تولید نفت، گاز و محصولات پتروشیمی استفاده کند. افزایش سرمایه گذاری شرکت های چینی نفوذ و حضور پکن در سیاست منطقه ای و خارجی ایران را افزایش خواهد داد. روابط پکن و تهران همواره تابع روابط آمریکا و چین بوده است و ادامه تنش ها میان این دو کشور بر آینده روابط ایران و چین مؤثر خواهد بود.

منبع: دیلی صباح / تحریریه دیپلماسی ایرانی/ ۱۱

خبرنامه: - حدیث هفته (۲۳):

«سرزمین نجات» (بمناسبت ایام سوگواری محرم، تاسوعا و عاشورا)

رسول بزرگ اسلام که سلام خدا بر او و خاندانش باد، فرمود:

يقبر ابني بأرض يقال لها كربلاء هي البقعة التي كانت فيها قبة الاسلام نجا الله التي عليها المؤمنون الذين امنوا مع نوح في الطوفان.

پسرم حسین در سرزمینی به خاک سپرده می شود که به آن کربلا گویند، زمین ممتازی که همواره گنبد اسلام بوده است، چنانکه خدا، یاران مؤمن حضرت نوح را در همانجا از طوفان نجات داد.

کامل الزیارات، ص ۲۶۹، باب ۸۸، ح ۸

«مسلخ عشق» (بمناسبت ایام سوگواری محرم، تاسوعا و عاشورا)

امیرالمومنین امام علی که سلام خدا بر او و خاندانش باد، فرمود:

هذا... مصارع عشاق شهداء لا يسبقهم من كان قبلهم و لا يلحقهم من كان بعدهم.

حضرت علی علیه السلام روزی گذرش از کربلا افتاد و فرمود: اینجا قربانگاه عاشقان و مشهد شهیدان است شهیدانی که نه شهدای گذشته و نه شهدای آینده به پای آنها نمی رسند.

تهذیب، ج ۶، ص ۷۳ و بحار، ج ۹۸، ص ۱۱۶

«کربلا، مطاف فرشتگان» (بمناسبت ایام سوگواری محرم، تاسوعا و عاشورا)

امام صادق که سلام خدا بر او و خاندانش باد، فرمود:

ليس من ملك في السموات والأرض الا يسألون الله تبارك وتعالى أن يؤذن لهم في زيارة الحسين (عليه السلام)، ففوج ينزل و فوج يعرج.

هیچ فرشته ای در آسمانها و زمین نیست مگر این که می خواهد خداوند متعال به او رخصت دهد تا به زیارت امام حسین (ع) مشرف شود، چنین است که همواره فوجی از فرشتگان به کربلا فرود آیند و فوجی دیگر عروج کنند و از آنجا اوج گیرند.

مستدرک الوسائل، ج ۱۰، ص ۲۴۴، به نقل از کامل الزیارات ص ۱۱۴

به «خبرنامه»

"انجمن دوستی ایران و چین" «««

در شبکه اجتماعی و پیام رسان "ایتا" پیوندید.

گردآوری اخبار از خبرگزاریها و رسانه های جمعی کشور،

<https://eitaa.com/joinchat/1110769700C402bc63474>

پل ارتباطی با اعضا:

(فقط پیامک): ۰۹۲۲۱۰۴۶۸۶۷

✉: icfabulliten@gmail.com

<http://ircfa.ir>